

2011

**STAATSBLAD
VAN DE
REPUBLIC SURINAME**

No. 155

**WET van 22 november 2011, houdende regels betreffende het
Toezicht op het Bank- en Kredietwezen
(Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011).**

DE PRESIDENT VAN DE REPUBLIC SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het wenselijk is nieuwe regels ten aanzien van het toezicht op het bank- en kredietwezen vast te stellen;

Heeft, de Staatsraad gehoord, na goedkeuring door De Nationale Assemblée, bekrachtigd de onderstaande wet:

**HOOFDSTUK I
ALGEMENE BEPALINGEN**

Artikel 1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:
  - a. de Bank: de Centrale Bank van Suriname;
  - b. kredietinstelling: een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge artikel 2 lid 1 van deze wet een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen;

- c. representatieve organisatie: een organisatie, die met betrekking tot de uitvoering van deze wet door de Minister, de Bank gehoord, als representatieve organisatie voor een groep van kredietinstellingen is aangewezen;
  - d. de Minister: de Minister van Financiën;
  - e. gekwalificeerde deelneming: een rechtstreeks of middellijk belang van ten minste vijf procent van het geplaatste aandelenkapitaal van een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van ten minste vijf procent van de stemrechten in een rechtspersoon, of het rechtstreeks of middellijk kunnen uitoefenen van een daarmee vergelijkbare zeggenschap in een rechtspersoon.
  - f. externe accountant: een in Suriname gevestigde onafhankelijke accountant die is ingeschreven in het register van het Nederlands Instituut van Registeraccountants, hetzij elders bij een erkende beroepsorganisatie die onderworpen is aan een naar het oordeel van de Bank gelijkwaardig regime van gedrags-, beroeps- en tuchtregels en ten minste vijf jaren werkervaring heeft als externe accountant.
  - g. Raad van beroep: de Raad zoals bedoeld in artikel 53.
2. De Bank wordt niet beschouwd als kredietinstelling in de zin van deze wet.
  3. De bepalingen van deze wet vinden ten aanzien van buiten Suriname gevestigde ondernemingen of instellingen die hier te lande middels één of meer kantoren, bijkantoren, agentschappen of blijvende vertegenwoordigingen het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen, slechts toepassing voor zover het hun bedrijf in Suriname betreft. De Bank kan bepalen, dat tot het bedrijf in Suriname mede worden gerekend alle of bepaalde rechtsverhoudingen van die ondernemingen of instellingen rechtstreeks of middellijk met natuurlijke- en rechtspersonen, welke in Suriname woonachtig zijn of aldaar hun bedrijf uitoefenen.
  4. In Suriname gevestigde kredietinstellingen die bijkantoor, agentschap dan wel blijvende vertegenwoordiging zijn van buiten Suriname gevestigde rechtspersoonlijkheid bezittende kredietinstellingen, worden, mits deze laatste een voor de Bank aanvaardbare rechtsvorm hebben, voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met rechtspersonen.

HOOFDSTUK II DE VERGUNNING

Artikel 2

1. De Bank is, met uitsluiting van ieder ander, bevoegd aan een rechtspersoon die het bedrijf van kredietinstelling in Suriname wenst uit te oefenen, een vergunning te verlenen.
2. Het is verboden het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank.
3. De Bank verleent vergunningen, afhankelijk van de hoofdbedrijfsactiviteit die de rechtspersoon wenst uit te oefenen. De per categorie kredietinstelling toegestane activiteiten zullen bij richtlijn door de Bank worden vastgesteld.
4. De Bank is te allen tijde bevoegd aan afgegeven vergunningen beperkingen te stellen en voorschriften te verbinden in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen, alsmede ter bescherming van de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstellingen.

Artikel 3

1. Een rechtspersoon, die voornemens is het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen, vraagt per aangetekende brief een vergunning bij de Bank aan onder vermelding van de hoofdbedrijfsactiviteit die zij zich voorneemt te ontplooiën.
2. De aanvraag bevat voorts de volgende gegevens:
  - a. de naam en het adres van de aanvrager(s);
  - b. de akte van oprichting of de statuten van de rechtspersoon.
  - c. het aanvankskapitaal van de rechtspersoon;
  - d. het aantal leden van de rechtspersoon, indien van toepassing;
  - e. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de personen die het dagelijks beleid van de rechtspersoon bepalen;
  - f. het aantal, de identiteit en de antecedenten van de leden van de raad van commissarissen van de rechtspersoon dan wel van het orgaan van de rechtspersoon dat een met die van een raad van commissarissen vergelijkbare taak heeft;
  - g. de identiteit en de antecedenten van degenen die een gekwalificeerde deelneming houden in de rechtspersoon, alsmede de omvang van de desbetreffende gekwalificeerde deelneming;

- h. een jaarrekening of openingsbalans, welke moet zijn voorzien van een verklaring omtrent de getrouwheid van de gegevens daarin, gewaarmerkt en ondertekend door een externe accountant;
  - i. indien de aanvrager een bestaande rechtspersoon is, tevens de laatste drie jaarrekeningen, gewaarmerkt door de externe accountant van de aanvrager, welke jaarrekeningen moeten zijn voorzien van een schriftelijke verklaring waarin deze zijn oordeel geeft over de getrouwheid van de jaarrekening en eventueel gebleken tekortkomingen, indien van toepassing, van de geconsolideerde financiële positie van de rechtspersoon;
  - j. indien de aanvrager een buitenlandse kredietinstelling is, een schriftelijke verklaring van de autoriteit belast met het toezicht op de buitenlandse kredietinstelling, waarin de oprichting van een filiaal, dochtermaatschappij of vertegenwoordiging in Suriname wordt goedgekeurd;
  - k. een volledig uitgewerkt ondernemingsplan met financiële projecties voor ten minste de eerste drie operationele jaren en balansprognoses en ramingen van baten en lasten voor de eerste drie boekjaren;
  - l. een beschrijving van de beoogde administratieve organisatie met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle.
  - m. het voorgenomen domicilieadres van waaruit de activiteiten van de rechtspersoon zullen worden uitgeoefend.
3. De Bank kan van de aanvrager eisen nadere gegevens te verstrekken, die verband houden met de vergunningsaanvraag of de aard van het uit te oefenen bedrijf.
  4. De Bank is bevoegd bij een ieder die een vergunning heeft aangevraagd, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen als zij meent nodig te hebben ter verificatie van de juistheid en de volledigheid van de bij de aanvraag gevoegde informatie.
  5. De Bank beslist binnen drie maanden na de datum van ontvangst van een volledige aanvraag. Indien de Bank gebruik heeft gemaakt van de mogelijkheid in lid 3, begint de termijn van drie maanden te lopen vanaf de datum van ontvangst van de nadere gegevens.
  6. De beslissing van de Bank wordt onverwijld schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager. Na de Minister van Financien en de Minister van Handel en Industrie te hebben geïnformeerd wordt de beslissing van de Bank onverwijld schriftelijk medegedeeld aan de aanvrager. Een afwijzende beslissing wordt met redenen omkleed.

7. De Bank is bevoegd nadere richtlijnen uit te vaardigen met betrekking tot de voorwaarden voor het verkrijgen van een vergunning. Deze richtlijnen worden in het Advertentieblad van de Republiek Suriname gepubliceerd.

Artikel 4

1. De Bank verleent een vergunning aan iedere rechtspersoon die te haren genoegen heeft aangetoond te voldoen aan de bij of krachtens deze wet vastgestelde eisen voor het verkrijgen van een vergunning, met inachtneming van het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank – en kredietwezen.
2. De Bank weigert de vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1 indien:
  - a. de rechtspersoon niet voldoet aan het bepaalde in de artikelen 5 en 6;
  - b. de rechtspersoon, indien van toepassing, niet beschikt over een door de Bank nader vast te stellen minimum aantal leden;
  - c. de Bank van oordeel is dat de deskundigheid van één of meer personen, die het dagelijks beleid van de rechtspersoon bepalen, onvoldoende is in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling;
  - d. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen, die het beleid van de rechtspersoon bepalen of mede bepalen, van oordeel is, dat de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de rechtspersoon in ernstig gevaar zouden kunnen komen;
  - e. de Bank, gelet op de voornemens of de antecedenten van één of meer personen die in belangrijke mate zeggenschap uitoefenen in de rechtspersoon door middel van aan aandelen gebonden stemrechten in de algemene vergadering van aandeelhouders of op vergelijkbare wijze, van oordeel is dat er sprake is of zou kunnen zijn van een ongewenste beïnvloeding van de rechtspersoon;
  - f. de verklaring bedoeld in artikel 3 lid 2 onder h, een verklaring is die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening of openingsbalans een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de rechtspersoon;
  - g. de Bank op grond van de gegevens als bedoeld in artikel 3 lid 2 van oordeel is dat de rechtspersoon niet in staat zal zijn om haar voornemens ten uitvoer te brengen dan wel om aan de aan haar uit hoofde van het toezicht te stellen eisen te voldoen;

- h. de Bank op grond van het statutair doel reden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon activiteiten kan ontplooiën op gebieden die onverenigbaar zijn met het werkgebied van de kredietinstelling en aldus een gevaar voor een gezond bankbeleid kunnen inhouden;
    - i. de Bank van oordeel is dat de vergunningverlening zou leiden of zou kunnen leiden tot een ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen.
3. De Bank kan weigeren de vergunning te verlenen, indien zij gronden heeft om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan de wet- of regelgeving inzake het toezicht op het bank- en kredietwezen in een ander land dan wel indien de structuur van de groep waarvan de kredietinstelling deel uitmaakt zodanig is dat de Bank onvoldoende adequaat en effectief toezicht kan uitoefenen op de kredietinstelling.
4. De Bank kan besluiten de vergunning niet te verlenen, indien zij van oordeel is dat het verlenen van de gevraagde vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen onderscheidenlijk ten nadele van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstellingen zou kunnen zijn.
5. De Bank kan besluiten de vergunning niet te verlenen, indien naar haar oordeel, de instantie van het land van vestiging van de betrokken rechtspersoon die met het toezicht op kredietinstellingen is belast, onvoldoende adequaat en effectief toezicht op kredietinstellingen kan uitoefenen.

Artikel 5

1. Het dagelijks beleid van een kredietinstelling wordt door ten minste twee bestuurders bepaald.
2. Een kredietinstelling die een naamloze vennootschap is, moet een Raad van Commissarissen hebben, bestaande uit ten minste vijf leden.
3. Een kredietinstelling, die geen naamloze vennootschap is, moet een onafhankelijk orgaan hebben dat een op die van de Raad van Commissarissen gelijkende taak heeft en dat uit ten minste vijf leden bestaat.

Artikel 6

1. Een kredietinstelling dient te beschikken over een minimum bedrag aan eigen vermogen dat in contanten moet zijn volgestort.
2. Hetgeen voor de onderscheiden groepen kredietinstellingen onder eigen vermogen wordt verstaan en de hoogte van het minimum bedrag als bedoeld in lid 1, wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
3. Het bedrag als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 7

1. Het minimum aantal leden als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder b wordt door de Bank bij richtlijn nader bepaald.
2. Het aantal leden als bedoeld in lid 1 van dit artikel kan voor onderscheiden groepen kredietinstellingen verschillend worden bepaald.

Artikel 8

De vergunningaanvragende rechtspersoon is verplicht de Bank of degene die in haar opdracht inlichtingen inwint, zoveel mogelijk behulpzaam te zijn en desgevraagd inzage in, alsmede afschriften van alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers te verschaffen als door de Bank noodzakelijk wordt geacht in het kader van de vergunningsaanvraag.

Artikel 9

1. Een kredietinstelling is gehouden te allen tijde aan de vergunningsvereisten en -voorwaarden, alsmede aan voorschriften verbonden aan en beperkingen gesteld bij de vergunning te blijven voldoen.
2. De Bank kan, indien zich bij een kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i voordoet, de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, waardoor deze omstandigheid zich, binnen een door de Bank te bepalen termijn, niet meer voordoet.

Artikel 10

1. De Bank is bevoegd bij elke persoon, onderneming of instelling waarvan zij op grond van feiten en omstandigheden vermoedt dat deze het bedrijf van een kredietinstelling uitoefent, alle inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen, die redelijkerwijs geacht kunnen worden nodig te zijn om zulks te beoordelen. De Bank vraagt schriftelijk om de gewenste inlichtingen. De door de Bank of door degene die in haar opdracht handelt, gevraagde inlichtingen, dienen door degene die de Bank heeft aangeschreven, schriftelijk binnen één maand na ontvangst van de brief waarbij de inlichtingen worden gevraagd, aan de Bank of diegene die in haar opdracht handelt, te worden toegezonden.
2. De Bank is bevoegd, indien daartoe naar haar oordeel dringende redenen bestaan, gelet op de effectieve behartiging van de belangen die deze wet beoogt te beschermen, zonder voorafgaand schriftelijk verzoek als bedoeld in lid 1, dan wel zonder schriftelijke aankondiging, bij de persoon, onderneming of instelling de nodige inlichtingen in te winnen of te doen inwinnen.
3. De in lid 1 respectievelijk lid 2 bedoelde persoon, onderneming of instelling stelt de Bank of degene die in haar opdracht handelt, in de gelegenheid zich aan de hand van haar boeken, bescheiden en andere informatiedragers, te overtuigen van de juistheid en volledigheid van de door de persoon, onderneming of instelling verstrekte inlichtingen en verleent daarbij alle medewerking; hij verschaft de Bank inzage in alle boeken, bescheiden en andere informatiedragers en geeft de Bank desgevraagd afschriften van deze.
4. Indien blijkt dat een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van –kredietinstelling uitoefent zonder vergunning van de Bank, is deze persoon, onderneming of instelling op aanwijzing van de Bank gehouden, onverminderd het bepaalde in artikel 55, de uitoefening van haar bedrijf onmiddellijk te staken en onder toezicht van de Bank de verrichte handeling of handelingen, voor zover de Bank zulks mogelijk acht, binnen een door de Bank te stellen termijn, ongedaan te maken.
5. Indien de in lid 4 bedoelde onderneming of instelling een vennootschap opgericht naar Surinaams recht is, is de Bank bevoegd, een voorstel tot ontbinding van de vennootschap te doen wanneer deze na de in lid 4 bedoelde aanwijzing van de Bank doorgaat met het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Op een

ontbondenverklaring is artikel 43 de leden 2 tot en met 5 van het Wetboek van Koophandel van overeenkomstig van toepassing.

Artikel 11

1. De Bank kan een vergunning intrekken, indien:
  - a. de kredietinstelling daarom bij aangetekend schrijven verzoekt;
  - b. de rechtspersoon, aan welke de vergunning is verleend, opgehouden is een kredietinstelling te zijn;
  - c. zich ten aanzien van de kredietinstelling een omstandigheid als bedoeld in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i, of artikel 4 lid 3, voordoet;
  - d. de kredietinstelling niet voldoet aan een van de verplichtingen opgenomen in artikel 26 leden 1,2 en 3;
  - e. de verklaring, bedoeld in artikel 26 lid 2 een verklaring is, die een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in artikel 26 lid 1, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;
  - f. de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de vergunning, zodanig onjuist of onvolledig blijken, dat op het verzoek om verlening van een vergunning anders zou zijn beslist, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren geweest;
  - g. indien de kredietinstelling zich niet houdt aan de voorwaarden van de vergunning.
  - h. de kredietinstelling de richtlijnen uitgegeven ingevolge deze wet niet naleeft.
2. Het besluit tot intrekking van een vergunning wordt met redenen omkleed en onverwijld middels deurwaardersexploot ter kennis van de kredietinstelling gebracht.
3. Een beschikking tot intrekking van de vergunning op één of meer van de gronden, genoemd in lid 1, treedt eerst in werking, nadat de in artikel 54 lid 1 genoemde termijn van twee maanden is verstreken. Van de beschikking wordt, zodra zij onherroepelijk is geworden, door de Bank mededeling gedaan in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.
4. Met ingang van de datum waarop een beschikking als bedoeld in lid 3 onherroepelijk is geworden, is het verbod als bedoeld in artikel 52 lid 1, op de rechtspersoon van toepassing.

5. De rechtspersoon is vanaf de datum zoals bedoeld in lid 3 gehouden alle lopende overeenkomsten betreffende bedrijfsmatig van het publiek verkregen gelden, die al dan niet op termijn opvorderbaar zijn, onverwijld op te zeggen en binnen een door de Bank te bepalen termijn af te wikkelen. De Bank kan zo nodig deze termijn verlengen.
6. Onverminderd het bepaalde in de leden 3 en 4, wordt de rechtspersoon gedurende de afwikkelingstermijn voor de toepassing van deze wet gelijkgesteld met een kredietinstelling die een vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1, heeft verkregen.
7. In afwijking van het bepaalde in lid 2 treedt een beschikking tot intrekking van de vergunning op één van de gronden, bedoeld in lid 1 onder c of d, direct in werking, indien in verband met de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen een onverwijld intrekking van de vergunning naar het oordeel van de Bank noodzakelijk is. Alsdan zijn de leden 3, 4 en 5 onmiddellijk van toepassing.
8. De Bank beslist binnen drie maanden na ontvangst van een verzoek als bedoeld in lid 1 onder a.

HOOFDSTUK III HET REGISTER

Artikel 12

1. De Bank houdt een register van kredietinstellingen bij. Het register wordt ingericht op een nader door de Bank te bepalen wijze.
2. In het register worden alle kredietinstellingen ingeschreven, tevens worden alle doorhalingen van inschrijvingen geregistreerd.
3. De inschrijving van een kredietinstelling in het register en de doorhaling van een inschrijving in het register worden door de Bank binnen één maand na de dag, waarop zij hebben plaatsgehad, openbaar gemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.
4. In de maand januari van elk jaar worden door de Bank de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen naar de stand per 31 december van het voorafgaande jaar in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen geplaatst.
5. Het register ligt voor een ieder ter inzage ten kantore van de Bank.

HOOFDSTUK IV TOEZICHT

Artikel 13

1. De Bank is belast met het toezicht op kredietinstellingen en is tevens belast met het toezicht op de naleving van de onderhavige wet.
2. Alle besluiten die de Bank in het kader van de in lid 1 genoemde taken neemt, zijn met redenen omkleed.
3. Kredietinstellingen zijn gehouden hun bedrijf op prudente wijze uit te oefenen waartoe onder meer het voeren van een adequaat risicomangement behoort.

Artikel 14

1. De Bank is bevoegd, ter bevordering van de stabiliteit van de waarde van de geldeenheid van Suriname, aan de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, voorschriften voor hun bedrijfsvoering te geven.
2. Indien het overleg, als bedoeld in lid 1, binnen een door de Bank aanvaardbaar geachte termijn niet leidt tot overeenstemming tussen de Bank en de betrokken kredietinstellingen dan wel de betrokken representatieve organisatie, of wanneer er, naar het oordeel van de Bank, geen of onvoldoende mate van medewerking bij de uitvoering van de voorschriften wordt verkregen, is de Bank bevoegd bij de Minister een voordracht in te dienen om de door haar gegeven voorschriften, als bedoeld in lid 1, aan de President van Suriname ter bekrachtiging bij Staatsbesluit voor te leggen.
3. Ingeval de Minister meent zijn in lid 2 bedoelde medewerking niet te kunnen verlenen, zal hij hiervan binnen veertien dagen schriftelijk kennis geven aan de Bank. Deze kennisgeving zal worden aangemerkt als een aanwijzing in de zin van artikel 24 van de Bankwet 1956 (S.B. 2010 no.173) tot intrekking van de desbetreffende voorschriften.
4. De Bank is bevoegd om, in het kader van haar monetair beleid, aan kredietinstellingen, na met deze, dan wel de betrokken representatieve organisatie gepleegd overleg, arrangementen voor te houden die door deze kredietinstellingen in acht genomen dienen te worden.

5. De voorschriften kunnen voor de verschillende groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
6. De Bank zal voorschriften naar hun aard en naar hun strekking op een door haar te bepalen wijze, bekend maken.
7. De Bank kan onder bijzondere omstandigheden aan één of meer kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing van de bepalingen die bij wijze van voorschrift gegeven zijn, verlenen.
8. De Bank kan bij niet naleving van de voorschriften waaromtrent wel overeenstemming werd bereikt, een monetair relevante kredietinstelling verplichten een renteloos deposito tot een door haar te bepalen bedrag bij haar aan te houden dan wel aan de kredietinstelling een boeterente opleggen.

Artikel 15

1. De Bank kan in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht – al dan niet op geconsolideerde basis – aan de kredietinstellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven.
2. De richtlijnen kunnen onder meer betrekking hebben op:
  - a. de minimale omvang van het eigen vermogen in verhouding tot de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling;
  - b. de minimale omvang van de liquide middelen in verhouding tot de aan de kredietinstelling toevertrouwde gelden, waarbij rekening wordt gehouden met het opvraagbaarheids- en looptijdrisico van deze gelden;
  - c. het verbod, de beperking of het aan voorwaarden verbinden van risicovolle activiteiten of risicovolle verplichtingen binnen of buiten de balans;
  - d. de reikwijdte van de consolidatie;
  - e. overige richtlijnen die de Bank in het kader van een prudent toezicht nodig acht.
3. De richtlijnen, bedoeld in lid 2 worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geopend worden door de Bank, de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie. De richtlijnen kunnen voor de onderscheiden categorieën van kredietinstellingen verschillend zijn.

4. De Bank kan een kredietinstelling geheel of gedeeltelijk ontheffing van de in lid 2 bedoelde richtlijnen verlenen, mits de solvabiliteit of liquiditeit van de kredietinstelling naar het oordeel van de Bank anderszins voldoende zijn gewaarborgd en het risicobeheer van de kredietinstelling voldoende wordt geacht. De Bank kan aan de ontheffing beperkingen of voorschriften stellen.
5. De Bank kan van een kredietinstelling, afhankelijk van haar risicoprofiel, additionele buffers eisen in het kader van haar liquiditeit en solvabiliteit.
6. In de richtlijnen wordt bepaald, wat wordt verstaan onder de begrippen waaromtrent richtlijnen worden gegeven.

Artikel 16

1. De Bank kan met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen, met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle, aan die instellingen richtlijnen voor hun bedrijfsvoering geven. Onder de richtlijnen die de Bank met betrekking tot de administratieve- en bestuurlijke organisatie van kredietinstellingen kan verstrekken, wordt mede verstaan richtlijnen ter zake de bestrijding van money laundering en het financieren van terrorisme.
2. Richtlijnen als bedoeld in lid 1, worden slechts gegeven of gewijzigd na overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. Het overleg over wijziging van de richtlijnen kan geopend worden door de Bank, of de aan het toezicht onderworpen kredietinstelling, dan wel door een betrokken representatieve organisatie.

Artikel 17

1. Indien de Bank constateert dat een kredietinstelling de krachtens de artikelen 15 en 16 gegeven richtlijnen niet naleeft, of andere tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel voor de liquiditeit of solvabiliteit van de instelling gevaarlijk is of gevaarlijk zou kunnen worden, kan de Bank per aangetekende brief de betrokken kredietinstelling een aanwijzing geven om de nodige maatregelen te treffen dan wel om ten aanzien van met name gegeven punten een bepaalde gedragslijn te volgen.

2. Indien de Bank niet binnen een door haar vastgestelde termijn een haar bevredigend antwoord van de kredietinstelling heeft ontvangen of indien naar haar oordeel geen of onvoldoende gevolg is gegeven aan de aanwijzing als bedoeld in lid 1, kan de Bank de kredietinstelling per aangetekende brief aanzeggen, dat vanaf een bepaald tijdstip alle of bepaalde organen van de kredietinstelling hun bevoegdheden slechts mogen uitoefenen na goedkeuring door één of meer door de Bank aangewezen personen en met inachtneming van de opdrachten van deze personen. De aanzegging is terstond van kracht.
3. Indien de Bank bij een kredietinstelling tekenen ontwaart van een ontwikkeling, die naar haar oordeel de liquiditeit of solvabiliteit van de kredietinstelling in gevaar brengt en onverwijld ingrijpen noodzakelijk maakt, kan zij zonder toepassing van lid 1 onmiddellijk uitvoering geven aan het bepaalde in lid 2.
4. Met betrekking tot het bepaalde in de leden 2 en 3 zijn de organen van de kredietinstelling verplicht de door de Bank aangewezen personen alle medewerking te verlenen.
5. De aan de, ingevolge lid 2, aangewezen personen te vergoeden bedragen komen ten laste van de betreffende kredietinstelling.

Artikel 18

1. Een persoon kan geen bestuurder, directeur, commissaris of houder van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling zijn indien:
  - a. hij in strijd heeft gehandeld met een bepaling of wet die naar het oordeel van de Bank beoogt de gemeenschap te beschermen tegen financieel verlies als gevolg van oneerlijkheid, onbekwaamheid of oneerlijke praktijken van personen die zich bezighouden met het verlenen van bankdiensten, investeringsdiensten, financiële diensten of het beheer van maatschappijen;
  - b. hij is veroordeeld, onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of andere overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
  - c. een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland tegen hem is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;

- d. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland;
  - e. hij langer dan twee maanden zonder geldige reden, zulks alleen door de Bank vast te stellen, achterstallig is met zijn betalingen ten aanzien van een lening, kredietverlening, garantie of andere verplichting aan een financiële instelling;
  - f. hij betrokken is bij handelspraktijken die de Bank beschouwt als te zijn misleidend en ongepast of die op andere wijze zijn manier van zaken doen in diskrediet brengen;
  - g. hij een staat van dienst heeft die de Bank doet vermoeden dat de persoon zich ongepast heeft gedragen bij het behartigen van de belangen van zijn werkgever;
  - h. hij betrokken was bij of geassocieerd werd met bedrijfspraktijken die twijfel doen rijzen over zijn bekwaamheid en beoordelingsvermogen;
  - i. hij een dubieuze debiteur is.
2. Een persoon die bestuurder, directeur of commissaris van een kredietinstelling is, zal onmiddellijk ontslagen worden, indien:
- a. feiten bekend zijn geworden waarvan gesteld mag worden dat als deze voor diens aanstelling bekend waren bij de kredietinstelling, betrokkene niet zou zijn aangetrokken;
  - b. hij failliet is verklaard, surséance van betaling krijgt of een regeling treft met zijn schuldeisers;
  - c. hij veroordeeld wordt onverschillig of die veroordeling onvoorwaardelijk of voorwaardelijk is, wegens enig misdrijf of een overtreding in de vermogenssfeer of wegens misbruik van vertrouwen;
  - d. tegen hem een strafrechtelijk onderzoek of strafrechtelijke vervolging naar een misdrijf dan wel enig delict van financieel-economische aard in Suriname of in het buitenland is ingesteld, ongeacht of daarbij door betaling van een som geld aan de bevoegde justitiële autoriteiten is afgezien of zal worden afgezien van verdere vervolging;
  - e. hij onder curatele is gesteld bij een officiële procedure ingevolge wettelijke regelingen in Suriname of in het buitenland.
3. Het is een persoon die bestuurder, directeur of commissaris is geweest in, of direct of indirect te maken heeft gehad met, het bestuur van een kredietinstelling waarvan de vergunning is ingetrokken niet toegestaan zonder de schriftelijke toestemming van de Bank, bestuurder, directeur of commissaris te zijn dan wel op andere wijze rechtstreeks betrokken te zijn bij het bestuur van een kredietinstelling.

4. De Bank is bevoegd richtlijnen te geven die nadere regels stellen waaraan bestuurders en commissarissen van kredietinstellingen dienen te voldoen.

Artikel 19

1. Het is een kredietinstelling verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank:
  - a. haar eigen vermogen te verminderen door terugbetaling van kapitaal of uitkering van reserves of uitkering van dividend;
  - b. een gekwalificeerde deelneming in een andere onderneming of instelling te houden, te verwerven dan wel te vergroten;
  - c. de activa en passiva van een andere onderneming of instelling geheel of voor een belangrijk deel over te nemen;
  - d. een fusie aan te gaan met een andere onderneming of instelling;
  - e. over te gaan tot financiële of vennootschappelijke reorganisatie;
  - f. filialen, bijkantoren en kassen onder welke naam dan ook te openen;
  - g. haar statuten te wijzigen;
  - h. een nieuw financieel product aan het publiek aan te bieden.
2. Het is verboden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de Bank personen te benoemen als bedoeld in artikel 5 de leden 1, 2 en 3.
3. De Bank kan aan de toestemming als bedoeld in de leden 1 en 2, voorwaarden verbinden.
4. Indien blijkt dat een kredietinstelling een handeling omschreven in lid 1, heeft verricht zonder toestemming van de Bank, is die instelling onverminderd het bepaalde in artikel 55 gehouden op aanwijzing van de Bank de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank, daartoe verzocht door de betrokken kredietinstelling, alsnog toestemming verleent.
5. Indien blijkt dat een handeling als omschreven in lid 2, is verricht zonder toestemming van de Bank, is degene die de handeling heeft verricht, verplicht onverminderd het bepaalde in artikel 55, de handeling voor zover mogelijk ongedaan te maken, tenzij de Bank daartoe verzocht alsnog toestemming verleent.

Artikel 20

1. Het is een natuurlijke- of rechtspersoon verboden zonder voorafgaande toestemming van de Bank:
  - a. een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling te houden, te verwerven of te vergroten;
  - b. enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, uit te oefenen.
2. Het is iedere natuurlijke- of rechtspersoon verboden een deelneming van meer dan 20 procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te houden of te verwerven.
3. De houder van een gekwalificeerde deelneming is verplicht binnen drie maanden na inwerkingtreding van deze wet, de toestemming als bedoeld in lid 1 bij de Bank aan te vragen. De aanvrager is verplicht haar deelneming binnen drie jaren na inwerkingtreding van deze wet te reduceren en af te bouwen tot een door de Bank te bepalen percentage.
4. De Bank is bevoegd onder bijzondere omstandigheden van het bepaalde in de leden 2 en 3 af te wijken.
5. Indien door erfenis een gekwalificeerde deelneming in het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling wordt verkregen of verruimd, dient de verkrijger de in lid 1 bedoelde toestemming binnen een maand nadat hij zijn erfenis heeft aanvaard, bij de Bank aan te vragen.
6. De Bank verleent de gevraagde toestemming als bedoeld in de leden 1, 4 en 5, tenzij de Bank van oordeel is dat de handeling in strijd zou zijn of zou kunnen zijn met een gezond bankbeleid. Aan de door de Bank verleende toestemming kunnen beperkingen worden gesteld en voorwaarden worden verbonden.
7. Ingeval het houden, het verwerven of het vergroten van een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling is verricht, zonder dat voor die handeling toestemming van de Bank is verkregen of de bij de toestemming gestelde beperkingen in acht zijn genomen, maakt de in overtreding zijnde natuurlijke- of rechtspersoon binnen een door de Bank te bepalen termijn de verrichte handeling ongedaan, dan wel neemt zij de beperkingen alsnog in acht. Deze verplichting vervalt, indien voor de desbetreffende handeling alsnog toestemming door de Bank wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken.

8. Ingeval het uitoefenen van enige zeggenschap, verbonden aan een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling, geschiedt zonder dat voor die handeling toestemming is verkregen, of de bij een verleende toestemming gestelde beperkingen niet in acht zijn genomen, is een mede door de uitgeoefende zeggenschap tot stand gekomen besluit vernietigbaar. Het besluit kan worden vernietigd door de Kantonrechter, op vordering van de Bank, indien het besluit, zonder dat de desbetreffende zeggenschap zou zijn uitgeoefend, anders zou hebben geluid, dan wel niet zou zijn genomen, tenzij voor het tijdstip van de uitspraak alsnog toestemming wordt verleend, dan wel de niet in acht genomen beperkingen worden ingetrokken. De Kantonrechter regelt, voor zover nodig, de gevolgen van de vernietiging.
9. Ingeval een natuurlijke- of een rechtspersoon niet alle aan een toestemming verbonden voorwaarden naleeft, kan de Bank een termijn vaststellen, waarbinnen die natuurlijke- of rechtspersoon de niet nagekomen voorwaarden alsnog moet naleven. De toestemming kan worden ingetrokken als na het verstrijken van de door de Bank gestelde termijn niet aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 21

1. Op een verzoek om toestemming voor handelingen als bedoeld in artikel 19 lid 1 onder b, c en d of lid 2 en artikel 20 de leden 1, 4 en 5 is de procedure neergelegd in artikel 3 de leden 5 en 6 van overeenkomstige toepassing.
2. De toestemming kan door de Bank worden gewijzigd of ingetrokken:
  - a. op schriftelijk verzoek van de natuurlijk- of rechtspersoon aan wie de toestemming is verleend;
  - b. indien de gegevens of bescheiden, die zijn verstrekt ter verkrijging van de toestemming, zodanig onjuist of onvolledig zijn gebleken, dat op het verzoek een andere beslissing zou zijn genomen, indien bij de beoordeling van het verzoek de juiste en volledige gegevens of bescheiden bekend waren;
  - c. indien niet binnen de termijn, bedoeld in artikel 20 lid 4 aan alle aan de toestemming gestelde voorwaarden is voldaan.

Artikel 22

1. Aandelen van kredietinstellingen dienen op naam te zijn gesteld.

2. De aandelen van een kredietinstelling die bij de inwerkingtreding van deze wet niet op naam gesteld zijn, dienen binnen een periode van drie jaren na de inwerkingtreding van deze wet op naam gesteld te worden.
3. Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders bij te houden.
4. Een kredietinstelling stelt de Bank in de maand juli van ieder jaar schriftelijk in kennis van de identiteit van iedere natuurlijke- of rechtspersoon, die een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling houdt, voor zover die gegevens haar bekend zijn. Tevens stelt een kredietinstelling, zodra dat haar bekend wordt, de Bank schriftelijk in kennis van iedere verwerving of afstoting van, dan wel mutatie in een gekwalificeerde deelneming in die kredietinstelling, waardoor de omvang van deze deelneming boven onderscheidenlijk onder de 5, 10 en 15 —procent stijgt, onderscheidenlijk daalt.
5. Een natuurlijke- of rechtspersoon, wiens gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling zodanig wijzigt, dat de omvang van deze deelneming onder de 5, 10 en 15procent daalt, stelt de Bank daarvan schriftelijk in kennis.

HOOFDSTUK V DE RAPPORTAGE

Artikel 23

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de Bank desgevraagd alle inlichtingen te verschaffen, die zij meent nodig te hebben voor de juiste uitoefening van het in artikel 13 bedoelde toezicht.
2. Iedere persoon als bedoeld in artikel 3 lid 2 onder e van een kredietinstelling, van wie in redelijkheid kan worden aangenomen, dat hij over inlichtingen als bedoeld in lid 1 beschikt, is ook na beëindiging van zijn dienstverband bij de kredietinstelling gedurende tien jaren, verplicht deze inlichtingen, na daartoe per aangetekende brief door de Bank te zijn gevraagd, aan haar te verstrekken.
3. De bij of krachtens deze wet aan de Bank te verschaffen inlichtingen en opgaven moeten tijdig, volledig, naar waarheid worden verstrekt.

Artikel 24

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de op haar boekhouding betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.
2. Een kredietinstelling die een bijkantoor is van een in het buitenland gevestigde kredietinstelling, is verplicht voor haar bedrijf hier in Suriname een afzonderlijke boekhouding te voeren en de daarop betrekking hebbende boeken, bescheiden en andere informatiedragers in Suriname aan te houden.

Artikel 25

1. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de Bank periodiek binnen de daartoe vastgestelde termijnen staten betreffende haar bedrijf in te dienen.
2. De vorm waarin de in lid 1 bedoelde staten moeten worden opgemaakt, de achtereenvolgende perioden waarop zij betrekking moeten hebben, en de termijnen binnen welke zij moeten worden ingediend, worden door de Bank bepaald na overleg met de kredietinstellingen, dan wel de betrokken representatieve organisatie. De staten kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn.
3. Indien de Bank zulks in het belang van een doelmatig toezicht nodig acht, kan zij een kredietinstelling opdragen:
  - a. staten als bedoeld in lid 1, buiten de ingevolge lid 2 vastgestelde termijnen en periodes in te dienen;
  - b. een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid van de in lid 1 bedoelde staten in te dienen.
4. De Bank kan aan kredietinstellingen gedurende een door haar te bepalen termijn geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in de leden 1 en 2. De Bank kan aan de ontheffing voorschriften en beperkingen verbinden.

Artikel 26

1. Iedere kredietinstelling is verplicht jaarlijks binnen een door de Bank vast te stellen termijn een jaarrekening, ten minste bevattend een balans en een winst- en verliesrekening met bijbehorende toelichting, over het afgelopen boekjaar, in een door de Bank vast te stellen vorm, bij haar in te dienen.

2. Bij de in lid 1 bedoelde jaarrekening dient een verklaring van een externe accountant omtrent de getrouwheid van de jaarrekening te zijn gevoegd.
3. Iedere kredietinstelling is verplicht bij de opdracht tot het controleren van de jaarrekening van de periodiek bij de Bank in te dienen staten overeenkomstig artikel 25 lid 1 en lid 3 onder a, de externe accountant tevens te machtigen om:
  - a. na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld aan de Bank een afschrift te zenden van het accountantsrapport of van de machtiging tot openbaarmaking van de accountantsverklaring en de daarbij behorende jaarrekening, van de directiebrieven en van de correspondentie die rechtstreeks betrekking heeft op de accountantsverklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de periodiek bij de Bank in te dienen staten, indien en voor zover de Bank dit nodig acht.
  - b. na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben gesteld, onverwijld de Bank schriftelijk op de hoogte te stellen van omstandigheden die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening respectievelijk bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen; de externe accountant doet aan de opdrachtgevende kredietinstelling een afschrift toekomen van alle door hem aan de Bank verzonden stukken;
  - c. indien de Bank zulks noodzakelijk acht op de onder a en b genoemde documenten een mondelinge toelichting te geven.
4. Indien de externe accountant ingevolge het bepaalde in lid 3 onder c, mondeling nadere toelichting geeft op de in dat lid, onder a of b, bedoelde stukken, stelt de Bank de opdrachtgevende kredietinstelling in de gelegenheid om bij dit onderhoud met de externe accountant aanwezig te zijn.
5. De Bank kan aan kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in lid 1. De Bank kan aan de ontheffing voorwaarden verbinden.
6. De Bank kan, indien:
  - a. de kredietinstelling niet voldoet aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel of;
  - b. de verklaring als bedoeld in lid 2 van dit artikel, een andere inhoud heeft dan dat de jaarrekening als bedoeld in lid 1 van dit artikel, een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het desbetreffende boekjaar;

de bevoegde organen van de kredietinstelling een aanwijzing geven om een bepaalde gedragslijn te volgen, teneinde te bereiken dat, binnen een door de Bank te bepalen termijn wordt voldaan aan het bepaalde bij of krachtens dit artikel, of dat de verklaring, bedoeld in lid 2 van dit artikel, inhoudt dat de betreffende jaarrekening een getrouw beeld geeft van de grootte en de samenstelling van het vermogen van de kredietinstelling en van het resultaat over het betreffende boekjaar.

Artikel 27

1. Iedere kredietinstelling is verplicht de jaarrekening in een door de Bank vast te stellen vorm:
  - a. in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste een dagblad te publiceren;
  - b. ten minste een jaar na verschijning ter beschikking te stellen van het publiek hetzij door publicatie op haar website of op aanvraag.
2. De Bank kan aan kredietinstellingen geheel of gedeeltelijk ontheffing verlenen van het bepaalde in lid 1. De Bank kan aan de ontheffing voorwaarden verbinden.

Artikel 28

Een kredietinstelling is verplicht de Bank met redenen omkleed mededeling te doen van iedere voorgenomen wisseling van haar externe accountant. De aanstelling van de externe accountant vindt plaats nadat de Bank heeft medegedeeld daartegen geen bezwaar te hebben.

Artikel 29

1. Teneinde het toezicht dat ingevolge deze wet is vereist, te effectueren, is de Bank te allen tijde gerechtigd om:
  - a. onbeperkt toegang te hebben tot alle boeken, bescheiden, documenten en andere informatiedragers met betrekking tot de onderneming die in het bezit of onder beheer zijn van elke bestuurder, directeur, commissaris, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling;

- b. van elke bestuurder, directeur, commissaris, externe accountant of werknemer van een kredietinstelling te eisen dat deze die informatie verschafft of die boeken, bescheiden, documenten of andere informatiedragers overlegt die in zijn bezit of beheer zijn of redelijkerwijs nodig zijn voor de uitvoering van zijn taken, en die betrekking hebben op de activiteiten van de kredietinstelling.
2. De Bank is bevoegd om informatie op te vragen en inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling of bij elke holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling zo vaak als zij dit nodig acht teneinde de financiële conditie en activiteiten van de kredietinstelling en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen na te gaan. Op grond van haar bevindingen en de verkregen informatie tijdens de uitgevoerde inspectie kan de Bank de kredietinstelling verplichten die maatregelen te treffen die noodzakelijk worden geacht voor het bevorderen van een prudente bedrijfsvoering.
3. De Bank kan, bij de uitoefening van haar functie ingevolge dit artikel, personen benoemen die, bij het uitvoeren van de inspectie van een kredietinstelling of van haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming, de bevoegdheid hebben om een inspectie uit te voeren van al de activiteiten van genoemde instellingen en te vragen dat alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften en documenten overgelegd worden.
4. Elke kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming en elke bestuurder, directeur, commissaris, werknemer van deze instellingen is verplicht aan elke bevoegde persoon, aangewezen door de Bank, ingevolge lid 3, alle boeken, bescheiden, rekeningen, geschriften, documenten en andere informatie te overleggen die nodig zijn voor de uitoefening van de taken als aangegeven in de leden 1 en 2.

Artikel 30

De Bank is bevoegd, in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht onderzoeken van buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast en waarmee de Bank een informatie-uitwisselingovereenkomst heeft gesloten, toe te laten bij hier te lande gevestigde kredietinstellingen die onder geconsolideerd toezicht staan van genoemde toezichthouders. De Bank kan voorwaarden stellen aan, dan wel aanwijzingen geven voor de uitvoering van deze

toezichtwerkzaamheden alsmede aan de rapportage, de verspreiding en het gebruik van de verkregen informatie. De functionarissen van de buitenlandse instanties die met het toezicht op kredietinstellingen zijn belast, zijn gehouden de aanwijzingen van de Bank stipt op te volgen.

Artikel 31

1. De Bank kan een bijzonder onderzoek van de activiteiten van een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming uitvoeren indien:
  - a. de Bank vermoedt dat de kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming:
    - (i) haar activiteiten op een ongezonde en onveilige wijze uitoefent;
    - (ii) de bepalingen van deze wet of een beschikking, voorschrift of richtlijn gegeven ingevolge de wet overtreedt;
    - (iii) onvoldoende activa bezit om aan haar schulden te voldoen of niet in staat is om tijdig haar verplichtingen na te komen.
  - b. een kredietinstelling of haar holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming de Bank informeert dat er een grote kans bestaat dat zij insolvent raakt of dat haar verplichtingen niet op tijd kan nakomen;
  - c. de Bank van oordeel is dat een dergelijk onderzoek in het belang van een gezond bank- en kredietwezen noodzakelijk is.
2. Bij de uitoefening van deze bevoegdheid zijn de leden 3 en 4 van artikel 29 van overeenkomstige toepassing.
3. Indien een inspectie is uitgevoerd door een persoon aangewezen door de Bank ingevolge dit artikel, kan de Bank honoraria en kosten ter zake aan de desbetreffende kredietinstelling in rekening brengen.

HOOFDSTUK VI LIQUIDATIE

Artikel 32

Een kredietinstelling is verplicht binnen twee werkdagen een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect, van haar bedrijf in Suriname, schriftelijk aan de Bank mede te delen.

Er zal tenminste een periode van één jaar in acht genomen moeten worden alvorens uitvoering aan een besluit tot algehele of gedeeltelijke liquidatie dan wel tot ontbinding of verkoop, direct of indirect van het bedrijf in Suriname, kan worden gegeven. Een zodanig besluit dient onder toezicht en volgens aanwijzingen van de Bank te geschieden.

HOOFDSTUK VII NOODREGELING EN FAILLISSEMENT

Artikel 33

1. Op een verzoek of vordering tot faillietverklaring van een kredietinstelling, een eigen aangifte daaronder begrepen, wordt niet beslist, dan nadat de Kantonrechter de Bank in de gelegenheid heeft gesteld haar gevoelen daaromtrent kenbaar te maken.
2. De Faillissementwet 1935 is niet van toepassing op kredietinstellingen, tenzij in deze wet anders is bepaald.

Artikel 34

1. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een kredietinstelling tekenen van een gevaarlijke ontwikkeling vertoont en redelijkerwijs in die ontwikkeling geen verbetering te voorzien is, kan de Kantonrechter, op verzoek van de Bank verklaren dat de kredietinstelling verkeert in een toestand, die in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
2. Ingeval de solvabiliteit of de liquiditeit van een persoon, onderneming of instelling die het bedrijf van kredietinstelling heeft uitgeoefend zonder vergunning van de Bank, naar het oordeel van de Bank zodanig is, dat te voorzien is dat deze haar verplichtingen ter zake van de door haar verkregen gelden niet of slechts ten dele kan

- nakomen, kan de Kantonrechter op verzoek van de Bank verklaren dat de persoon, onderneming of instelling verkeert in een toestand, welke in het belang van de gezamenlijke schuldeisers een bijzondere voorziening behoeft en de noodregeling van toepassing verklaren.
3. De Bank zendt een afschrift van het verzoekschrift aan de betrokken kredietinstelling.
  4. De Kantonrechter is bevoegd inzage te nemen of te doen nemen door deskundigen van boeken, bescheiden en andere informatiedragers van de betrokken kredietinstelling.
  5. De Kantonrechter doet geen uitspraak, dan na de kredietinstelling en de Bank in de gelegenheid te hebben gesteld te worden gehoord, althans behoorlijk hiertoe te hebben opgeroepen.
  6. Indien het verzoek wordt toegewezen, bevat het vonnis van de Kantonrechter de benoeming van één of meer bewindvoerders; de Bank kan voor de benoeming voordrachten doen.
  7. Het vonnis wordt op een openbare terechtzitting uitgesproken; een uittreksel wordt onverwijld door de Bank gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen. Het uittreksel vermeldt naam en adres van de kredietinstelling en de woonplaats of het kantoor van de bewindvoerders, alsmede de datum van het vonnis.
  8. Wanneer een verzoek van de Bank als bedoeld in lid 1 aanhangig is tegelijk met een verzoek of vordering tot faillietverklaring, wordt de behandeling van het verzoek of de vordering tot faillietverklaring geschorst totdat op het eerstgenoemde verzoek is beslist. Indien de Kantonrechter een uitspraak doet als bedoeld in de leden 1 en 2, vervalt het verzoek of de vordering tot faillietverklaring van rechtswege.
  9. De geldigheidsduur van een uitspraak als bedoeld in de leden 6 en 7, wordt door de Kantonrechter bepaald, doch bedraagt ten hoogste anderhalf jaar. Vóór het verstrijken van de gestelde geldigheidsduur kan de Bank verzoeken om verlenging van de geldigheidsduur met telkens ten hoogste anderhalf jaar; een dergelijk verzoek wordt behandeld op dezelfde wijze als een verzoek tot het van toepassing verklaren van de noodregeling. Zolang bij afloop van de geldigheidsduur van de uitspraak op een verzoek tot verlenging nog niet is beslist, blijft bedoelde uitspraak van kracht. Indien het verzoek tot verlenging wordt toegewezen, is lid 6 van toepassing.

Artikel 35

1. De bewindvoerders oefenen bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling uit en waken daarbij over de belangen der gezamenlijke schuldeisers.
2. De organen van de kredietinstelling verlenen alle door de bewindvoerders gevraagde medewerking.
3. Indien meer dan één bewindvoerder is benoemd, is voor de geldigheid van hun handelingen toestemming van de meerderheid of, bij staking van stemmen, een beslissing van de Kantonrechter vereist. De bewindvoerder aan wie bij vonnis een bepaalde werkring is aangewezen, is binnen de grenzen daarvan zelfstandig tot handelen bevoegd.
4. De Kantonrechter kan te allen tijde een bewindvoerder, na hem en de Bank te hebben gehoord, althans daartoe behoorlijk te hebben opgeroepen, ontslaan en door een ander vervangen of één of meer bewindvoerders toevoegen, één en ander op verzoek van de bewindvoeder zelf, de andere bewindvoerders, de Bank of één of meer schuldeisers dan wel ambtshalve.
5. De bewindvoerders brengen tijdens de uitoefening van hun bevoegdheden, telkens na verloop van drie maanden, alsmede na beëindiging van hun werkzaamheden, zo spoedig mogelijk aan de Kantonrechter verslag uit.
6. Het loon van de deskundigen, aangewezen ingevolge artikel 34 lid 4 en het loon en de voorschotten van de bewindvoerders worden bepaald door de Kantonrechter en worden bij voorrang uit de opbrengst voldaan.

Artikel 36

1. De Kantonrechter is bevoegd bij of na een uitspraak als bedoeld in artikel 34 de leden 1 of 2, op verzoek van de Bank, dan wel op verzoek van de bewindvoerders of van één of meer schuldeisers of ambtshalve, de Bank gehoord, zodanige regelingen te treffen, als zij ter beveiliging van de belangen der schuldeisers van de kredietinstellingen nodig oordeelt.
2. De Kantonrechter, die de noodregeling van toepassing verklaart, vervult tevens de functie van rechter-commissaris en houdt toezicht op de vereffening die plaats heeft ingevolge artikel 39. Op de in dat kader gegeven beschikkingen van de rechter-commissaris zijn de artikelen 62 en 63 van de Faillissementswet 1935 van

overeenkomstige toepassing. Hetgeen in de artikelen 64 en 65 van de Faillissementswet 1935 is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde is van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling.

Artikel 37

1. Het van toepassing verklaren van de noodregeling als bedoeld in artikel 34 de leden 1 en 2 heeft tot gevolg dat de kredietinstelling niet kan worden genoodzaakt tot nakoming van haar verplichtingen; aangevangen executies worden geschorst en gelegde beslagen vervallen.
2. Onverminderd het bepaalde in artikel 39, geldt lid 1 niet ten aanzien van vorderingen die voortvloeien uit handelingen, met de kredietinstelling verricht nadat de noodregeling van kracht werd, noch voor vorderingen als bedoeld in artikel 222 van de Faillissementswet 1935, en wel voor zover zulks het geval is.
3. De artikelen 224 tot en met 231 van de Faillissementswet zijn van overeenkomstige toepassing.

Artikel 38

1. De Kantonrechter kan de bewindvoerders machtigen over te gaan tot overdracht van de verbintenissen van de kredietinstelling, die zij in de uitoefening van haar bedrijf als kredietinstelling tot het ter beschikking verkrijgen van gelden heeft aangegaan of van een deel daarvan, dan wel tot gehele of gedeeltelijke liquidatie van het bedrijf van de kredietinstelling.
2. Indien bij overdracht van verbintenissen als bedoeld in lid 1, de bedingen in de overeenkomsten, waaruit die verbintenissen voortvloeien, worden gewijzigd, hebben de bewindvoerders daartoe de bijzondere machtiging van de Kantonrechter nodig, met dien verstande dat de bedingen in de overeenkomsten waaruit vorderingen voortvloeien als bedoeld in artikel 37 lid 2, daarbij niet kunnen worden gewijzigd. De wijzigingen laten onverlet de uitkeringen die overeenkomstig artikel 39 zijn gedaan vóór de dag van afgifte van een machtiging als bedoeld in lid 1.
3. Met betrekking tot beschikkingen als bedoeld in de leden 1 en 2 van dit artikel, is artikel 34, lid 5 en lid 7, van overeenkomstige toepassing.

4. Zodra overdracht van verbintenissen heeft plaatsgevonden, worden de overdracht en, ingeval de bedingen in de overeenkomsten zijn gewijzigd, deze wijzigingen door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.
5. De overdracht en de wijzigingen van de bedingen in de overeenkomsten worden alsdan van kracht ten aanzien van alle belanghebbenden met ingang van de dag, volgende op die van de dagtekening van het Advertentieblad van de Republiek Suriname, waarin de bekendmaking is geplaatst.
6. Gedurende de liquidatie bedoeld in lid 1 van dit artikel, regelt de Kantonrechter naar behoefte de bijzonderheden en de gevolgen van de liquidatie, waaronder begrepen verkorting van de geldigheid van lopende overeenkomsten, na daaromtrent het advies van de bewindvoerders en de Bank te hebben ingewonnen.
7. Zodra de liquidatie is beëindigd, maken de bewindvoerders dit bekend in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee dagbladen.

Artikel 39

1. De bewindvoerders kunnen uitkeringen doen op de vorderingen waarop artikel 37 lid 2 van toepassing is, voor zover zij dit, gelet op de liquiditeitspositie van de kredietinstelling, verantwoord achten, en mits is voldaan aan de voorschriften in de leden 2 tot en met 10 van dit artikel.
2. De bewindvoerders maken een staat op waaruit blijkt de aard en het bedrag van de baten en schulden van de kredietinstelling, de namen en woonplaatsen van de schuldeisers, alsmede het bedrag der vorderingen van iedere schuldeiser. Een door de bewindvoerders gewaarmerkt afschrift van deze staat wordt ter kosteloze inzage van een ieder ter griffie van het Kantongerecht neergelegd.
3. Op verzoek van de bewindvoerders bepaalt de rechter-commissaris de dag waarop uiterlijk de vorderingen moeten worden ingediend, en voorts dag, uur en plaats waarop de verificatievergadering zal worden gehouden. De bewindvoerders geven van deze beschikkingen onmiddellijk aan alle bekende schuldeisers schriftelijk kennis en doen daarvan aankondiging in ten minste twee door de rechter-commissaris aan te wijzen dagbladen. Vanaf de dag waarop deze aankondiging heeft plaatsgevonden, vallen de vorderingen die bevoorrecht zijn, hetzij op zekere bepaalde goederen van de

- kredietinstelling, hetzij op al haar roerende en onroerende goederen, onder de werking van lid 1 van artikel 37. De artikelen 105 tot en met 108 van de Faillissementwet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen is bepaald met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde, van toepassing is op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling.
4. Een afschrift van de lijst van voorlopig erkende schuldvorderingen en van de lijst van betwiste vorderingen wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen, voorafgaande aan de verificatievergadering, kosteloos voor een ieder ter inzage te liggen. De bewindvoerders geven alle bekende schuldeisers voor het begin van deze periode schriftelijk kennis van de nederlegging, waarbij zij een nadere oproeping tot de verificatievergadering voegen. Voorts doen de bewindvoerders van de nederlegging mededeling in ten minste twee dagbladen.
  5. Met betrekking tot de verificatie zijn de artikelen 55 tweede alinea, 114 tot en met 117, 119 tot en met 123, 125, 127 tot en met 132, 249 eerste alinea, 250 en artikel 251, van de Faillissementswet 1935 van overeenkomstige toepassing. Daarbij zijn de bepalingen met betrekking tot de curator, onderscheidenlijk de gefailleerde van toepassing op de bewindvoerders, onderscheidenlijk de kredietinstelling. In afwijking van de in artikel 123 eerste alinea van de Faillissementwet 1935 genoemde termijn geldt de termijn, die ingevolge lid 3 van dit artikel door de rechter-commissaris voor de indiening van vorderingen is bepaald. De vorderingen die opeisbaar worden op of na de datum van de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2, worden geverifieerd voor de waarde die zij hebben op het tijdstip waarop deze vorderingen opeisbaar worden, met dien verstande dat dit ten aanzien van vorderingen die vallen onder de werking van artikel 38 lid 1 slechts geldt, voor zover deze bepaling niet reeds op deze vorderingen is toegepast.
  6. De bestuurders van de kredietinstelling wonen de verificatievergadering bij ten einde aldaar alle inlichtingen over de oorzaken van de in artikel 34 lid 1 of 2 bedoelde toestand en de staat van de boedel te geven, die hen door de rechter-commissaris worden gevraagd. De schuldeisers kunnen de rechter-commissaris verzoeken omtrent bepaalde door hen op te geven punten inlichtingen aan de bestuurders te vragen; de vragen aan de bestuurders gesteld, en de door hen gegeven antwoorden worden in het proces-verbaal opgetekend. In afwijking van artikel 116 vierde alinea van de

Faillissementswet 1935 levert het proces-verbaal van de verificatievergadering ten aanzien van de verbintenissen van de kredietinstelling die ingevolge artikel 38 worden overgedragen, slechts kracht van gewijsde op, voor zover de desbetreffende bedingen niet worden gewijzigd.

7. Na de verificatie van de schuldvorderingen maken de bewindvoerders een uitdelingslijst op, die zij ter goedkeuring voorleggen aan de rechter-commissaris. De lijst bevat een staat van ontvangsten en uitgaven, daaronder begrepen het loon van de bewindvoerders, de namen van de schuldeisers, en voorts het geverifieerde bedrag van ieders vordering en de daarop te ontvangen uitkering. De artikelen 172 tweede alinea, 173 en 174 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing; onverminderd het bepaalde in lid 10, is artikel 223 van de Faillissementswet 1935, behoudens de laatste zinsnede, eveneens van overeenkomstige toepassing.
8. Bij het opmaken van de uitdelingslijst wordt met betrekking tot de vorderingen die zijn betwist, of waarvan de voorrang is betwist of die voorwaardelijk zijn toegelaten, een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.
9. De door de rechter-commissaris goedgekeurde uitdelingslijst wordt door de bewindvoerders ter griffie van het Kantongerecht neergelegd om aldaar gedurende veertien dagen kosteloos voor de schuldeisers ter inzage te liggen. De bewindvoerders doen van de nederlegging mededeling in ten minste twee dagbladen en geven bovendien aan ieder der erkende en voorwaardelijk toegelaten schuldeisers schriftelijk kennis van de nederlegging, onder vermelding van het voor hem uitgetrokken bedrag. De artikelen 176 tot en met 179, 181 en 183 van de Faillissementswet 1935 zijn van overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat hetgeen daarin is bepaald met betrekking tot de curator, van toepassing is op de bewindvoerders, en dat, in afwijking van de in artikel 176 bedoelde termijn, geldt de in de eerste volzin van dit lid genoemde termijn. Indien ten gevolge van het krachtens artikel 176, dan wel artikel 178 gedane verzet een verificatiegeschil ontstaat, is ten aanzien van de vorderingen waarop dit verzet betrekking heeft, lid 8 van dit artikel van overeenkomstige toepassing en kan vervolgens, nadat voor zoveel nodig tevens dienovereenkomstig wijziging van de overige in de ter inzage

neergelegde lijst opgenomen uitkeringsbedragen heeft plaats gehad, met inachtneming van het overigens in dit artikel bepaalde, tot uitkering worden overgegaan. Indien het gedane verzet niet tot een verificatiegeschil leidt, kan, met inachtneming van het bij de beschikking op het verzet bepaalde, tot uitkering worden overgegaan, zodra die beschikking in kracht van gewijsde is gegaan.

10. In afwijking van de laatste volzin van lid 7 van dit artikel kan op geverifieerde vorderingen die opeisbaar worden op of na de datum van de uitspraak als bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2, voor zover artikel 38 lid 1, niet reeds op deze vorderingen werd toegepast, een uitkering eerst worden gedaan, zodra deze vorderingen opeisbaar zijn geworden. Tot dat tijdstip wordt een bedrag aan liquide middelen afgezonderd tot ten minste het beloop van het totaal van de bedragen die bij de toepassing van dit artikel op deze vorderingen zullen kunnen worden uitgekeerd, dan wel wordt deze uitkering op andere wijze zeker gesteld.

Artikel 40

Nadat de Kantonrechter een uitspraak als bedoeld in artikel 34 lid 1 of lid 2, heeft gedaan, dan wel verlengd, kan zij in afwijking van het bepaalde in artikel 1 van de Faillissementswet 1935 een kredietinstelling slechts in staat van faillissement verklaren, indien een naar goed koopmansgebruik opgemaakte balans van de kredietinstelling een tekort aanwijst, ongeacht of de kredietinstelling verkeert in een toestand van te hebben opgehouden te betalen. De faillietverklaring vindt plaats, de Bank gehoord, op verzoek van de bewindvoerders, of op de vordering van het Openbaar Ministerie onder opheffing van de in de eerste volzin bedoelde maatregel. Alsdan, zomede indien de faillietverklaring wordt uitgesproken binnen één maand na het intrekken van de uitspraak, gelden de volgende bepalingen:

- a. het tijdstip waarop de termijnen, in de artikelen 39 en 41 van de Faillissementswet 1935 vermeld, aanvangen, wordt berekend vanaf het tijdstip van het geven van de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2;
- b. boedelschulden, na het geven van de uitspraak ontstaan, gelden ook in het faillissement als boedelschulden;
- c. de intrekking van het vonnis en de faillietverklaring worden door de bewindvoerders bekendgemaakt in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in ten minste twee lokale dagbladen.

Voor het overige is voor zover niet reeds ingevolge artikel 43 tot volledige uitvoering is gekomen, Titel I van de Faillissementwet 1935 van toepassing.

Artikel 41

De Kantonrechter kan op verzoek van de bewindvoerders de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2 opheffen. Artikel 34 de leden 5 en 7 zijn, alsdan van overeenkomstige toepassing.

Artikel 42

Door de bekendmaking bedoeld in artikel 38 lid 4 of lid 7, artikel 40 onder c, of artikel 41, vervallen van rechtswege de bevoegdheden die de bewindvoerders ingevolge de uitspraak, bedoeld in artikel 34 lid 1 of 2 hadden verkregen.

Artikel 43

1. Het instellen van hoger beroep tegen de uitspraak van de Kantonrechter als bedoeld in de artikelen 34 lid 1 of 2, en 38 de leden 1 en 2, heeft geen schorsende werking.
2. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing op de in dit hoofdstuk geregelde noodregeling en faillissement.

HOOFDSTUK VIII DEPOSITOBESCHERMINGSSYSTEEM

Artikel 44

1. De Bank pleegt overleg met de kredietinstellingen dan wel de betrokken representatieve organisatie over de invoering van een regeling omtrent garantie voor schuldvorderingen van rekeninghouders tot een bepaald maximumbedrag, tegen het risico dat een kredietinstelling haar verplichtingen met betrekking tot die schuldvorderingen niet kan nakomen. De aard van de te garanderen schuldvorderingen, de soorten rekeninghouders alsmede het maximum te garanderen bedrag worden bij wet vastgesteld.

HOOFDSTUK IX GEHEIMHOUDING EN INFORMATIE-UITWISSELING

Artikel 45

1. Behoudens het bepaalde in artikel 46 zijn gegevens en inlichtingen, die ingevolge het bij of krachtens deze wet bepaalde, omtrent afzonderlijke ondernemingen of instellingen zijn verstrekt of zijn verkregen, geheim.
2. Het is aan een ieder die uit hoofde van de toepassing van deze wet of van krachtens deze wet genomen besluiten enige taak vervult of heeft vervult, verboden van gegevens of inlichtingen, ingevolge deze wet verstrekt of van een instantie als bedoeld in artikel 46 ontvangen, of van gegevens of inlichtingen, bij het onderzoek van boeken, bescheiden of andere informatiedragers verkregen, verder of anders gebruik te maken of daaraan verder of anders bekendheid te geven dan voor de uitoefening van zijn taak of door deze wet wordt geëist.
3. Het bepaalde in lid 2 laat onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Strafvordering als getuige of deskundige in strafzaken een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak.
4. Het bepaalde in lid 2 laat evenzo onverlet de verplichting om overeenkomstig het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van zijn ingevolge deze wet opgedragen taak, zulks met dien verstande dat zodanige verplichting slechts geldt, voor zover het betreft een kredietinstelling die in staat van faillissement is verklaard of op grond van een rechterlijke uitspraak is ontbonden.
5. In afwijking van de leden 1 en 2 is de Bank bevoegd met gebruikmaking van gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van haar ingevolge deze wet opgedragen taak, mededeling te doen mits deze niet kunnen worden herleid tot afzonderlijke kredietinstellingen.
6. De Bank is bevoegd, indien zij dit in het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen noodzakelijk acht, de aandacht van alle kredietinstellingen te vestigen op een getotaliseerde, zeer omvangrijke kredietverlening aan één bepaalde kredietnemer door een aantal niet nader gespecificeerde kredietinstellingen. De kredietinstellingen zijn verplicht een zodanige mededeling geheim te houden.

Artikel 46

1. De Bank is bevoegd om gegevens of inlichtingen, verkregen bij de vervulling van de haar ingevolge deze wet opgedragen taak, te verstrekken aan een toezichthoudende autoriteit of een instantie waaraan in enig land bij of krachtens wet het toezicht op andere financiële markten is opgedragen, mits:
  - a. die verstrekking redelijkerwijs niet in strijd is of zou kunnen komen met de belangen die deze wet beoogt te beschermen;
  - b. de Bank zich vergewist van het doel waarvoor de gegevens of de inlichtingen zullen worden gebruikt;
  - c. in voldoende mate is gewaarborgd dat de gegevens of inlichtingen niet zullen worden gebruikt voor een ander doel, dan waarvoor deze zijn verstrekt, tenzij voor dat gebruik vooraf toestemming van de Bank is verkregen;
  - d. de geheimhouding van de gegevens of inlichtingen in voldoende mate is gewaarborgd;
  - e. de door de Bank verstrekte inlichtingen en gegevens geen namen bevatten van individuele depositanten of bewaargevers van de betrokken kredietinstelling;
  - f. gegevens en inlichtingen op basis van wederkerigheid uitgewisseld kunnen worden.
2. Ter uitvoering van dit artikel zal de Bank een informatie-uitwisselingovereenkomst sluiten met de betrokken autoriteit of instantie.

HOOFDSTUK X BIJZONDERE BEPALINGEN

Artikel 47

Jaarlijks brengt de Bank aan de Minister schriftelijk verslag uit over haar werkzaamheden overeenkomstig de voorschriften van deze wet en over haar bevindingen in het afgelopen boekjaar.

Artikel 48

Tenzij bij vonnis van de rechter kwader trouw is vastgesteld, zijn noch de Commissarissen, noch de President, noch enige medewerker van de Bank aansprakelijk voor schade voortvloeiende uit enig handelen of nalaten bij de uitoefening van de taken ingevolge deze wet.

Artikel 49

Een kredietinstelling is verplicht alle brieven, bescheiden en informatiedragers haar bedrijf aangaande, alsmede de boeken inzake het mutatieverloop op alle door de kredietinstelling aan te houden rekeningen ten name van zowel haarzelf als van derden met de daarbij behorende brieven, bescheiden en andere informatiedragers gedurende ten minste tien jaren te bewaren.

Artikel 50

1. Tot dekking van de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet brengt de Bank jaarlijks aan iedere kredietinstelling waarop deze wet van toepassing is, of in het jaar waarover de kosten worden berekend van toepassing was, een bij staatsbesluit vastgestelde bijdrage in rekening.
2. Elke kredietinstelling is verplicht de in lid 1 bedoelde bijdrage binnen een bij staatsbesluit te bepalen termijn en op een bij dat staatsbesluit te bepalen wijze te voldoen.
3. Ingeval de kredietinstelling niet aan de verplichting genoemd in lid 2 van dit artikel voldoet, kan de President van de Bank bij deurwaardersexploot, op kosten van de overtreder, een dwangbevel doen uitvaardigen dat een executoriale titel oplevert, in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Rechtsvordering.

Artikel 51

1. Behoudens de kredietinstellingen is het een ieder verboden om de woorden “bank”, “krediet” of “spaar” en vertalingen of vormen van deze woorden te gebruiken in zijn naam of bij de uitoefening van zijn bedrijf, tenzij zulks in zodanige samenhang geschiedt, dat daaruit duidelijk blijkt, dat de onderneming of instelling geen kredietinstelling is.
2. De Bank kan van het verbod, vervat in lid 1, ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.
3. Het verbod, vervat in lid 1, is niet van toepassing op de Bank en de representatieve organisaties.

Artikel 52

1. Het is een ieder verboden zich direct of indirect tot het publiek te wenden ter zake van het aantrekken van gelden en het verlenen van kredieten door anderen dan de kredietinstellingen.
2. De Bank kan van het verbod in lid 1 op verzoek ontheffing verlenen. Aan deze ontheffing kunnen voorwaarden worden verbonden.

**HOOFDSTUK XI
BEROEPSPROCEDURES****Artikel 53**

1. Er is een Raad van Beroep belast met de behandeling van de in lid 2 van dit artikel bedoelde beroepszaken. De Raad bestaat uit de Minister van Financien, de Minister van Handel en Industrie en een door de Bank aan te wijzen externe deskundige. De Bank wijst de deskundige aan afhankelijk van de inhoud van het beroep. Bij Staatsbesluit worden nadere regels gesteld omtrent de werkwijze van de Raad.
2. De aanvrager van een vergunning als bedoeld in artikel 2 van deze wet kan ten aanzien van een afwijzende beslissing over de vergunningsaanvraag binnen 30 dagen na ontvangst van de kennisgeving beroep aantekenen bij de Raad van Beroep. Het beroep wordt ingesteld door indiening van een beroepschrift bij de Raad, waarvan afschrift bij aangetekend schrijven aan de Bank wordt toegezonden.
3. Het beroepschrift wordt ondertekend en bevat ten minste:
  - a. de naam en het adres van de aanvrager;
  - b. de dagtekening;
  - c. een omschrijving van het besluit waartegen het beroep is gericht;
  - d. de gronden van het beroep.
4. De Raad beslist, na de Bank daartoe te hebben gehoord, binnen twee maanden na datum van ontvangst van het beroepschrift. De uitspraak van de Raad is met redenen omkleed en wordt onmiddellijk ter kennis gebracht van de Bank en de aanvrager.
5. Indien de Bank geen bedenkingen heeft tegen de uitspraak van de Raad voorziet zij binnen veertien dagen na ontvangst van de uitspraak opnieuw in de zaak met in achtneming van de uitspraak.

6. Indien de Bank bedenkingen heeft tegen de uitspraak van de Raad, als in lid 4 bedoeld, kan de Bank deze bedenkingen binnen veertien dagen schriftelijk ter kennis van de President van de Republiek Suriname brengen. De bedenkingen van de Bank worden onmiddellijk ter kennis van de Raad en bij aangetekend schrijven ter kennis van de aanvrager gebracht.
7. De President van de Republiek Suriname beslist, binnen twee maanden na ontvangst van de bedenkingen van de Bank, over de uitspraak van de Raad, na de Bank de gelegenheid te hebben gegeven haar standpunt mondeling toe te lichten. Het besluit van de President wordt bekend gemaakt door plaatsing in het Advertentieblad van de Republiek Suriname.
8. Indien door de aanvrager beroep bij de Raad is aangetekend begint de in artikel 55 lid 1 genoemde termijn te lopen nadat de Raad een uitspraak over de aanvraag heeft gedaan of, ingeval gebruik is gemaakt van het bepaalde in lid 6, nadat de President van de Republiek Suriname een uitspraak heeft gedaan over de bedenkingen van de Bank.

Artikel 54

1. Een ieder die rechtstreeks in zijn belang is getroffen door een krachtens deze wet genomen besluit kan, binnen twee maanden na ontvangst van de kennisgeving van de Bank betreffende het besluit, de Kantonrechter adiëren.
2. Indien de uitspraak van de Kantonrechter strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een besluit waartegen in beroep is gekomen, voorziet de Bank voor zover nodig, opnieuw in de zaak met inachtneming van voornoemde uitspraak.
3. De bepalingen uit het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK XII STRAFBEPALINGEN

Artikel 55

1. Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 2 lid 2, 10 lid 4, 19 leden 1 en 2, 20 leden 1 en 2, 32, 51 lid 1 en 52 lid 1 wordt gestraft als misdrijf.

Niet naleving van voorschriften gegeven bij of ingevolge de artikelen 10 lid 3, 14 lid 2, 23, 24, 28, 29 lid 4, 45 lid 2, 49 wordt gestraft als overtreding.

2. Degene die een misdrijf in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste twee jaar en een geldboete van de zevende categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B.2002 no. 73), dan wel met één van deze straffen.
3. Degene die een overtreding in de zin van deze wet begaat, wordt gestraft met een hechtenis van ten hoogste zes maanden en een geldboete van de zesde categorie van de Algemene Geldboetewet (S.B.2002 no. 73), dan wel met één van deze straffen.
4. Een vervolging krachtens dit artikel wordt ingesteld op klacht van de Bank of voor zover het betreft een overtreding van artikel 45 lid 2 op klacht van de kredietinstelling, welker belang is geschaad.

Artikel 56

1. De Bank kan, onverminderd het bepaalde in artikel 55, indien een kredietinstelling niet of onvolledig dan wel niet tijdig voldoet aan de verplichtingen neergelegd in de artikelen 16, 25, 26 en 27 deze een geldboete opleggen.
2. Indien een kredietinstelling in strijd handelt met de in lid 1 genoemde artikelen ontvangt zij een kennisgeving van de Bank waarin zij wordt verzocht om alsnog binnen een door de Bank vast te stellen termijn het verzuim te herstellen. Bij deze kennisgeving kan de kredietinstelling tevens een boete worden opgelegd, indien het verzuim niet binnen de vastgestelde termijn wordt hersteld. De hoogte van de boete wordt bij beschikking vastgesteld met dien verstande dat de per overtreding te betalen boete niet hoger dan SRD 1.000.000,- mag zijn. De boete mag in geen geval meer dan 25 procent van de jaarwinst bedragen, blijkende uit de laatst beschikbare gecertificeerde jaarrekening van de externe accountant, van de kredietinstelling aan welke de boete is opgelegd.
3. De Bank is bevoegd de krachtens lid 1 van dit artikel opgelegde boete alsmede de kosten van invordering middels een door de Bank uit te vaardigen dwangbevel in te vorderen. Het dwangbevel alsook de betekening daarvan kan betrekking hebben op verschillende overtredingen.

4. Het dwangbevel wordt op kosten van de overtreder bij deurwaardersexploot betekend en levert een executoriale titel op in de zin van het Tweede Boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.
5. De opbrengst van de boete als bedoeld in dit artikel zal bijdragen in de kosten verbonden aan de uitvoering van deze wet.
6. De Bank legt de boete bij beschikking op. Tegen deze beschikking kan de kredietinstelling beroep instellen.
7. Het ingestelde beroep schorst de werking van het besluit waartegen het is gericht niet.

HOOFDSTUK XIII OVERGANGS- EN SLOTBEPALINGEN

Artikel 57

1. Van elke kredietinstelling die in Suriname op de datum van inwerkingtreding van deze wet door middel van een rechtspersoon een bedrijf uitoefent als bedoeld in artikel 1 lid 1 onder b en voornemens is dit bedrijf voort te zetten, zal de bestaande verklaring van geen bezwaar van rechtswege worden geconverteerd in een vergunning ingevolge deze wet, met dien verstande dat de betreffende kredietinstelling gedurende een overgangsperiode van maximaal drie jaren de gelegenheid krijgt om aan de ingevolge deze wet door de Bank gestelde voorwaarden te voldoen.
2. De Bank kan aan een kredietinstelling die opereert overeenkomstig het bepaalde in lid 1 van dit artikel, voorwaarden en beperkingen opleggen die zij noodzakelijk acht.

Artikel 58

1. Bij de inwerkingtreding van deze wet vervalt de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82) voor kredietinstellingen en kredietverenigingen.
2. Bij de inwerkingtreding van deze wet behoudt de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82), haar rechtskracht voor verzekeringsmaatschappijen.

3. De op grond van de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. 1968 no. 63, zoals laatstelijk gewijzigd bij Decreet Toezicht Kredietwezen van 7 november 1986 (S.B. 1986 no. 82) gegeven voorschriften en richtlijnen blijven van kracht totdat zij door voorschriften en richtlijnen overeenkomstig de bepalingen van deze wet zijn vervangen.

Artikel 59

1. Deze wet kan worden aangehaald als: Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011.
2. Zij wordt in het staatsblad van de Republiek Suriname afgekondigd.
3. Zij treedt inwerking met ingang van de dag volgende op die van haar afkondiging.
4. De Minister van Financiën is belast met de uitvoering van deze wet.

Gegeven te Paramaribo, de 22ste november 2011

DESIRÉ D. BOUTERSE.

Uitgegeven te Paramaribo, de 22ste november 2011
De Minister van Binnenlandse Zaken,

S. MOESTADJA

WET van 22 november 2011, houdende regels betreffende het Toezicht op het Bank- en Kredietwezen (Wet Toezicht Bank- en Kredietwezen 2011)

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemene beschouwingen

De onderhavige wet dient ter gedeeltelijke vervanging van de Wet Toezicht op het Bank- en Kredietwezen 1968 (G.B. no. 63), zoals laatstelijk gewijzigd bij decreet van 7 november 1986 (S.B. no. 82), hierna te noemen “Decreet Toezicht Kredietwezen”.

De Centrale Bank van Suriname, hierna te noemen “de Bank”, oefent ingevolge voornoemd Decreet Toezicht Kredietwezen, ter uitvoering van de haar in artikel 9 van de Bankwet 1956 (Geldende tekst S.B. 2010 no. 173) opgelegde taak, monetair (sociaal-economisch) en bedrijfseconomisch toezicht uit ter handhaving van de waarde van de dollar en ter bescherming van de belangen van de crediteuren van kredietinstellingen en kredietverenigingen.

De bepalingen van het Decreet Toezicht Kredietwezen zijn thans niet langer toereikend voor de Bank om haar taken naar internationale standaarden en normen behoorlijk uit te kunnen oefenen.

Als zwakke punten van het Decreet Toezicht Kredietwezen kunnen genoemd worden:

- Het feit dat pensioenfondsen en verzekeringsmaatschappijen worden gerekend tot kredietinstellingen;
- Toestemming voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling wordt verleend door 2 instanties: de Bank en het ministerie van Handel & Industrie;
- De wet geen duidelijke gronden biedt voor afgifte of intrekking van de Verklaring van Geen Bezwaar van de Bank;
- De richtlijnen die de Bank mag geven beperkt zijn tot liquiditeit en Solvabiliteitsrichtlijnen;
- De Bank als sanctie slechts kan adviseren een bepaalde gedragslijn te volgen en bij niet naleving daarvan kan overgaan tot publicatie van het advies;
- Er geen mogelijkheid tot informatie uitwisseling met collega toezichthouders bestaat.

De Basel Core Principles, een raamwerk van minimum standaarden waaraan het hedendaags toezicht moet voldoen, worden uitgevaardigd door Het Basel Comité voor het banktoezicht. Dit Comité formuleert standaarden en richtlijnen voor het toezicht op banken en doet aanbevelingen voor best practices. Basis uitgangspunt van deze core principles is dat de toezichthouder autonoom moet kunnen optreden; wettelijke bevoegdheden moet hebben om vergunningen te verlenen, te weigeren of in te trekken en voorwaarden aan hun operaties te stellen. Ook moet de toezichthouder bij tekenen van een ongewenste ontwikkeling bij een instelling corrigerende maatregelen kunnen treffen. De implementatie van de core principles wordt aan de nationale overheden overgelaten. Wereldwijd hebben vele landen zich echter al gecommitteerd aan deze basisprincipes.

De aangeboden wet beoogt de Bank beter in staat te stellen de monetaire stabiliteit binnen Suriname te bevorderen, en de belangen van het publiek, dat haar gelden aan kredietinstellingen dan wel aan kredietverenigingen toevertrouwt, te beschermen.

Het doel van deze wet blijft uiteraard de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen, maar daarnaast ook het bevorderen van een adequate werking van de financiële markten en in het bijzonder, het reguleren van de toegang tot en de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Derhalve voorziet deze wet in een vergunningsstelsel en in een adequate toezichtinstrumentarium op grond waarvan de Bank het toezicht kan uitoefenen.

Voorts biedt de wet de Bank een sterkere wettelijke basis voor haar bestaande toezichtpraktijk alsmede adequate mogelijkheden om de financiële soliditeit van het bank- en kredietwezen in Suriname en de integriteit van het financiële stelsel te waarborgen.

Het bovenstaande vereist overigens dat aan de Bank de nodige beleidsvrijheid wordt gegeven, opdat zij haar taken op een snelle en verantwoorde wijze kan uitvoeren. Gelet op de ontwikkelingen op financieel gebied in recente jaren heeft de Regering besloten nieuwe regels met betrekking tot het toezicht vast te stellen.

Ondanks het feit dat het toezichtinstrumentarium van de Bank door de wet wordt verbeterd, dient erop te worden gewezen dat, gegeven de bestaande ondernemingsvrijheid, noch de Bank noch de Overheid de verantwoordelijkheid voor het beleid van individuele kredietinstellingen op zich kan nemen. De aansprakelijkheid voor door derden

toevertrouwde gelden en andere waarden blijft dan ook volledig rusten op de kredietinstelling.

A. Definitie kredietinstelling

In de onderhavige wet is in tegenstelling tot het Decreet Toezicht Kredietwezen gekozen voor één algemene definitie van kredietinstelling. Deze wordt gedefinieerd als een rechtspersoon, die in belangrijke mate haar bedrijf maakt van het ter beschikking verkrijgen van direct of op termijn opvorderbare gelden, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen, en van het voor eigen rekening verrichten van kredietuitzettingen of beleggingen en die ingevolge deze wet een vergunning heeft verkregen om het bedrijf van kredietinstelling in Suriname te mogen uitoefenen.

In het Decreet Toezicht Kredietwezen was gekozen voor een aparte definitie van kredietinstelling en één voor de kredietvereniging. Kredietinstellingen worden gedefinieerd als instellingen die in hoofdzaak hun bedrijf maken van het aannemen van gelden of het verlenen van kredieten; kredietverenigingen als instellingen die ten doel hebben de leden behulpzaam te zijn bij het sparen en het verlenen van kredieten en voorschotten te verlenen.

De nieuwe definitie van kredietinstellingen verschilt in zoverre van de “oude” definitie dat in de “nieuwe” definitie de kredietinstelling én gelden moet aannemen én kredieten moet verstrekken teneinde als een kredietinstelling te kunnen worden gekwalificeerd. Deze voorwaarden behoeven niet cumulatief aanwezig te zijn bij de “oude” definitie vanwege het woord “of” in de definitie.

Bovendien wordt het aannemen van gelden in de “nieuwe” definitie nader gespecificeerd als “het ter beschikking krijgen van gelden direct of op termijn opvorderbaar”, al dan niet in de vorm van spaargelden of tegen uitgifte van één of meer soorten schuldbewijzen.

In de “nieuwe” definitie zijn alle gemeenschappelijke kenmerken van de verschillende soorten kredietinstellingen weergegeven. De definitie is daardoor niet alleen van toepassing op geldscheppende instellingen, zoals algemene banken, maar ook op niet-geldscheppende instellingen waaronder hypotheek- en (post) spaarbanken alsmede coöperatieve spaar- en kredietverenigingen. Tevens is in de nieuwe definitie direct bepaald dat een kredietinstelling een rechtspersoon dient te zijn.

Tot slot kan worden opgemerkt dat in het Decreet Toezicht Kredietwezen verzekeringsinstellingen en pensioenfondsen onder de definitie van een kredietinstelling vielen. Thans zal het toezicht op voornoemde instellingen en fondsen in separate wetten worden geregeld. Voor de pensioenfondsen en voorzieningsfondsen is reeds separate wetgeving tot stand gekomen. Voor verzekeringsinstellingen zal het Decreet Toezicht Kredietwezen van kracht blijven tot ook voor deze instellingen separate wetgeving tot stand is gekomen.

B. De Vergunning

De artikelen in het hoofdstuk vergunningsstelsel regelen een zowel nieuwe als essentiële materie, welke past in een internationaal aanvaard vergunningenbeleid. In de huidige situatie is naast een verklaring van geen bezwaar van de Bank, ingevolge artikel 5 van het Decreet Toezicht Kredietwezen, ook een vergunning van het Ministerie van Handel & Industrie op basis van het Decreet Vergunningen Bedrijven en Beroepen (S.B. 1981 no. 145) vereist. De betrokkenheid van verschillende autoriteiten, zoals het Ministerie van Handel & Industrie en de Bank, bij dit geheel bleek in de praktijk niet efficiënt te werken. Daarnaast laat deze werkwijze onzekerheid bestaan omtrent de vraag, of een eenmaal afgegeven verklaring van geen bezwaar kan worden ingetrokken en zo ja, of de consequentie daarvan is dat de desbetreffende onderneming geen kredietinstelling in de zin van het Decreet Toezicht Kredietwezen meer is en dus geen activiteiten ter zake zou mogen ontplooiën. Deze onzekerheid is ongewenst. De onderhavige wet voorziet dan ook in een andere aanpak.

Ingevolge artikel 2 van deze wet is het verboden zonder voorafgaande vergunning van de Bank het bedrijf van kredietinstelling uit te oefenen. Deze wet gaat derhalve uit van één vergunningverlenende instantie, namelijk de Bank. Met deze formulering wordt aangesloten bij de internationaal aanvaarde praktijk, waarbij de toezichthouder, in casu de Bank, de bevoegde autoriteit is voor de uitvoering van het vergunningenbeleid. In dit kader is de Bank als toezichthoudende autoriteit beter geëquipeerd om te kunnen oordelen of het verlenen van een vergunning niet in strijd is of zou kunnen komen met de ontwikkeling en instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen onderscheidenlijk nadelig zou kunnen zijn voor de crediteuren.

Aan deze vergunning kunnen door de Bank beperkingen worden gesteld en voorschriften worden verbonden.

Voor de verkrijging van een vergunning dient aan een aantal voorwaarden te worden voldaan. Deze voorwaarden hebben onder meer betrekking op de samenstelling en deskundigheid van de leiding, het vermogen, de financiële waarborgen, de bedrijfsvoering, de administratieve organisatie alsook de statuten van de rechtspersoon. De vergunningsvoorwaarden zullen evenwel onderling van elkaar verschillen afhankelijk van de bijzonderheden van de kredietinstelling, waarvoor vergunning wordt aangevraagd.

De vergunning zal echter niet worden verleend, indien de Bank gronden aanwezig acht om aan te nemen dat de rechtspersoon de vergunning heeft aangevraagd om zich te onttrekken aan toezicht in een ander land of indien de Bank van oordeel is dat het verlenen van de vergunning in strijd is of zou kunnen zijn met de ontwikkeling of instandhouding van een gezond bank- en kredietwezen of nadelig voor de crediteuren of toekomstige crediteuren van de kredietinstelling zou kunnen zijn. Aldus zal de Bank vrij zijn een vergunningenbeleid te voeren dat naar haar oordeel noodzakelijk is ter uitvoering van de doelstellingen van de onderhavige wet. De vergunning kan onder meer worden ingetrokken, indien de kredietinstelling niet meer voldoet aan de voorwaarden zowel bij wet als bij vergunning gesteld, of indien de kredietinstelling één der bepalingen van de wet overtreedt.

C. Het register

De kredietinstellingen waaraan een vergunning is verleend, worden in een register ingeschreven, dat bij de Bank ter inzage ligt en waarvan jaarlijks een afschrift wordt gepubliceerd. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert.

D. Het Toezicht

Het toezicht op kredietinstellingen is in de onderhavige wet, evenals dat het geval was in het Decreet Toezicht Kredietwezen, opgedragen aan de Bank.

Op de Bank berust daarbij de verantwoordelijkheid om dit toezicht zo effectief mogelijk uit te voeren hetgeen moet resulteren in een groeiend vertrouwen van de samenleving in de stabiliteit van de financiële sector in het algemeen en van de kredietinstellingen in het bijzonder. De moderne internationale ontwikkelingen op het gebied van het toezicht verschuiven het accent van het toezicht door de toezichthouder i.c de

Bank van een evaluatie achteraf naar een kwalitatieve revisie van de interne controles en procedures die een kredietinstelling tegen bedrijfsrisico's moet beschermen. Het moderne toezicht verlegt het accent van het geven van starre regels naar flexibelere beleidskaders, legt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van de individuele kredietinstelling en kent een grotere rol toe aan de marktwerking en transparantie. Het gaat er niet langer primair om dat de toezichthouder allerlei strikte regels oplegt en moet toezien dat een kredietinstelling zich daaraan houdt. Het uitgangspunt is thans veeleer dat op de betrokken kredietinstelling de plicht rust de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert. Deze verbetering van het risicomanagement bij kredietinstellingen moet leiden tot een stabielere, meer weerbare financiële sector. De Bank voert daartoe permanent en effectief toezicht uit op de prudente operatie van de kredietinstellingen.

Het door de Bank op de kredietinstellingen uit te oefenen toezicht valt in vier vormen onder te verdelen, te weten: het monetair toezicht, het bedrijfseconomisch toezicht en het integriteits- en structuurtoezicht. Op de aard en de reikwijdte van al deze vier vormen zal in het onderstaande worden ingegaan.

In het onderhavig ontwerp is voorzien in voorschriften en richtlijnen. Met opzet is onderscheid gemaakt tussen voorschriften, waarbij het de monetaire voorzieningen betreft, en richtlijnen, waarbij de bedrijfseconomische voorzieningen worden gegeven. Voorschriften zijn scherp omliggende instructies die, naar het oordeel van de Bank, onder bepaalde omstandigheden moeten worden gegeven op grond van monetaire inzichten. Richtlijnen zijn normen, waarvan de verwezenlijking, naar het oordeel van de Bank, bij voortdurende moet worden nagestreefd ter bevordering van de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen. Het doel der voorschriften is: door het treffen van voorzieningen een ontwikkeling te stuiten, die de externe of interne stabiliteit van de dollar bedreigt of zou kunnen bedreigen. Dit brengt met zich mee, dat de getroffen maatregelen, die onder bepaalde omstandigheden door de kredietinstelling als nadelig kunnen worden aangemerkt, ontspannen kan worden, naar gelang (latent) gevaar voor de stabiliteit van de dollar geweken is.

Beide soorten voorzieningen hebben gemeen dat er verplicht overleg vereist is met de betrokken instellingen of representatieve organisatie, alvorens tot invoering wordt overgegaan. Eén en ander ter verkrijging van een zo doeltreffend mogelijke medewerking van de

kredietinstellingen. Met het oog op het karakter van de voorschriften is het noodzakelijk om, hetzij wanneer het overleg niet tot resultaat zou leiden, hetzij de in overleg met de betrokken kredietinstellingen tot stand gekomen voorschriften niet worden nageleefd, de voorschriften in kwestie bindend te doen verklaren. Voor dit geval is voorzien in de mogelijkheid van het uitlokken van een staatsbesluit, waarbij de voorzieningen in kwestie worden bekrachtigd, zodat haar naleving met behulp van een strafrechterlijke sanctie kan worden afgedwongen.

De richtlijnen en voorschriften kunnen voor onderscheiden groepen van kredietinstellingen verschillend zijn. Bijvoorbeeld voor kredietcoöperaties zullen op basis van hun aard en complexiteit aangepaste richtlijnen gelden.

Het monetair toezicht is er voornamelijk op gericht de waarde van de dollar te handhaven. De aan de Bank opgelegde taak, namelijk het bevorderen van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse geldeenheid brengt met zich mee, dat in daartoe leidende omstandigheden de Bank ten aanzien van de kredietverlening regulerend moet kunnen optreden vanwege het geldscheppend effect daarvan. Teneinde de Bank instaat te stellen voorschriften uit te vaardigen die effectief op additionele monetaire risico's inspelen is, in tegenstelling tot het Decreet Toezicht Kredietwezen, er thans voor gekozen de gebieden waarop er in het kader van het monetair toezicht voorschriften door de Bank kunnen worden uitgevaardigd niet meer limitatief in de wet op te noemen.

Het bedrijfseconomisch toezicht is erop gericht de liquiditeit en solvabiliteit van de kredietinstellingen te bewaken, de belangen van de deposanten en andere crediteuren te beschermen en het vertrouwen van het publiek in de financiële sector te bewaren. Daartoe kunnen, evenals in het Decreet Toezicht Kredietwezen normen worden gesteld en kan erop worden toegezien dat deze normen te goeder trouw en met inachtneming van de toelaatbare soepelheid worden nagekomen. Daarnaast kan de toezichthouder beleidskaders geven, waarbij de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement van een instelling nog explicieter bij het bestuur van de individuele instellingen wordt gelegd. De toezichthouder zal zich in toenemende mate richten op het beoordelen van de interne processen. Op de betrokken rechtspersoon rust de plicht de toezichthouder en het publiek te overtuigen dat zij een adequaat risicomanagement voert. Zoals eerder aangegeven kan een verder reikende verantwoordelijkheid voor de handelingen van de

kredietinstellingen door de Bank niet worden aanvaard, noch kan zij aansprakelijk worden gehouden voor manipulaties of verlieslatende transacties van de individuele kredietinstellingen.

Evenals het Decreet Toezicht Kredietwezen maakt deze wet het mogelijk dat de Bank, na overleg met de representatieve organisatie, aan de kredietinstellingen richtlijnen kan geven met betrekking tot hun liquiditeit respectievelijk solvabiliteit.

Voor wat betreft de richtlijnen die de Bank in het kader van het bedrijfseconomisch toezicht kan uitvaardigen is er thans voor gekozen deze niet limitatief in de onderhavigewet op te sommen. Dit om de Bank in staat te stellen slagvaardig op te treden gelet op de snelle veranderingen in de financiële wereld.

Deze wet bevat een aantal instrumenten voor de Bank ter uitoefening van het bedrijfseconomisch toezicht die naar gelang de ernst van de omstandigheden door de Bank kunnen worden ingezet:

1. Geldboete

Teneinde de kredietinstellingen enigszins te dwingen tijdig te rapporteren, is het in de onderhavige wet mogelijk gemaakt dat de Bank een nalatige kredietinstelling een boete oplegt.

2. Aanwijzingen

De Bank is bevoegd een kredietinstelling die de bedrijfeconomische richtlijnen niet naleeft of welker liquiditeit of solvabiliteit te wensen overlaat voor te schrijven een bepaalde gedragslijn te volgen of de nodige maatregelen te treffen.

3. Stille curatele

Indien de gedragslijn of demaatregelenniet, onvoldoende of ontijdig door de kredietinstelling worden gevolgd of getroffen, kan de Bank gebruik maken van deze bijzondere vorm van bewindvoering. De zogenaamde “stille curatele” brengt met zich mee dat de kredietinstelling slechts handelingen kan verrichten na goedkeuring van de Bank. Het is echter vooralsnog niet noodzakelijk of wenselijk dat dit bekend wordt gemaakt aangezien de situatie alsnog kan worden verholpen.

4. Noodregeling en Faillissement

Indien een maatregel als onder 2 omschreven geen effect heeft dan wel de financiële toestand van een kredietinstelling zodanig is dat geen heil is te verwachten van een stille curatele, zal de Bank de vergunning van de betrokken kredietinstelling intrekken. Daarbij is het in het belang van de depositohouders dat er vooralsnog geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het faillissementsrecht.

Met het oog op het verkrijgen van de mogelijkheid van een snelle en efficiënte liquidatie van een kredietinstelling is in deze wet in een bijzondere liquidatieprocedure voorzien, “de zogenaamde noodregeling”. De bepalingen daarvan treden in werking, op het moment dat de Kantonrechter, op verzoek van de Bank, verklaart dat een kredietinstelling in het belang van de gezamenlijke crediteuren bijzondere voorziening behoeft. In dit vonnis worden tevens één of meer bewindvoerders benoemd, die bij uitsluiting alle bevoegdheden van de organen van de kredietinstelling uitoefenen. De noodregeling is te vergelijken met de surséance van betaling in het faillissementsrecht; - zij heeft namelijk eveneens een schorsende werking voor de verplichtingen van de kredietinstelling. De op surséance van betaling betrekking hebbende artikelen uit de Faillissementswet 1935 hebben echter krachtens deze wet geen, althans geen volledige toepassing op kredietinstellingen. De noodregeling wijkt namelijk op een groot aantal punten af van de bepalingen van de Faillissementswet 1935, met name doordat de bewindvoerders op kunnen treden zonder medewerking van de organen van de instelling in kwestie en de Kantonrechter kan in zijn vonnis bepalen dat het bedrijf geheel of gedeeltelijk wordt overgedragen.

In de onderhavige wet wordt het toezicht van de Bank op kredietinstellingen uitgebreid met het integriteits- en structuurtoezicht. Met dit structuurtoezicht wordt beoogd te voorkomen dat er door natuurlijke- of rechtspersonen handelingen worden gepleegd die een risico kunnen opleveren voor een gezond bankbeleid of een gezonde ontwikkeling van het kredietwezen en de financiële sector in Suriname, zoals deelnemingen, fusies en reorganisaties. Het integriteitstoezicht beoogt te voorkomen dat personen die een bevlekt (financieel) verleden hebben in cruciale posities zoals het dagelijks bestuur en de Raad van Commissarissen in een kredietinstelling benoemd worden.

E. De rapportage

De kredietinstellingen zijn verplicht inlichtingen en gegevens omtrent hun bedrijf bij de Bank in te dienen. Deze inlichtingen en gegevens verschaffen de Bank, evenals de bij haar in te dienen jaarrekening, de basisinformatie die noodzakelijk is om haar toezichthoudende taak uit te oefenen.

Voorts dienen kredietinstellingen alle, voor het toezicht benodigde, aanvullende informatie aan de Bank te verstrekken en is de Bank bevoegd ter plaatse onderzoek te verrichten (de zogenaamde “on-site inspectie”). Een nieuw aspect in de onderhavige wet is dat de externe accountant specifieke informatie aan de Bank dient te verschaffen.

Tevens zal de kredietinstelling op aanwijzing van de Bank een deskundig persoon moeten aanstellen die aan de Bank gegevens over de interne organisatie en structuur van haar instelling moet verschaffen. Als “deskundig persoon” kunnen worden aangemerkt een accountant, een “interne controleur” of organisatieadviseur.

Een ander nieuw aspect is dat de Bank bevoegd zal zijn bij een holding of bij gelieerde ondernemingen van de kredietinstelling alle inlichtingen in te winnen ter uitoefening van het geconsolideerdtoezicht.

F. Depositobeschermingssysteem

In deze wet is een bepaling opgenomen omtrent een garantieregeling voor de betaling van vorderingen (of althans een gedeelte daarvan) van rekeninghouders in geval van een faillissement van een kredietinstelling. Het Decreet Toezicht Kredietwezen kent een dergelijke regeling niet.

Deze regeling wordt echter noodzakelijk geacht aangezien het faillissement van een kredietinstelling, ondanks het bedrijfseconomisch toezicht van de Bank, nooit kan worden uitgesloten. Ingevolge dezewet dient de Bank met de representatieve organisaties van de kredietinstellingen overeenstemming te bereiken ter zake de inhoud van deze regeling. Bij staatsbesluit zal worden aangegeven welke depositohouders onder de werkingssfeer van de regeling komen te vallen c.q. tot welk bedrag de vorderingen worden gegarandeerd.

G. Geheimhouding en Informatie-uitwisseling

Dezewet is zodanig geredigeerd dat de geheimhoudingsverplichting, met uitzondering van enkele met name genoemde gevallen, absoluut is. Aldus zal een werknemer van de Bank of een door de Bank aangewezen persoon ter uitvoering van bepaalde taken nimmer gedwongen kunnen worden in een strafzaak als getuige of deskundige op te treden en een verklaring af te leggen omtrent gegevens of inlichtingen verkregen bij de vervulling van zijn taken bij of voor de Bank. Evenmin zal voornoemde persoon in een burgerlijke zaak gedwongen kunnen worden als getuige of als partij in een comparitie van partijen danwel als deskundige op te treden of een verklaring af te leggen ter zake gegevens of inlichtingen verkregen bij het verrichten van zijn werkzaamheden bij of voor de Bank.

De uitzonderingen die deze wet toelaat op de geheimhoudingsplicht zijn de navolgende:

1. De Bank is bevoegd indien zij bij het verrichten van haar werkzaamheden strafbare feiten of vermoedelijke strafbare feiten bespeurt, aangifte hiervan te doen. Zo zal de Bank indien zij, tijdens een onderzoek ter plaatse, moneylaunderingpraktijken of aan moneylaundering gerelateerde praktijken constateert, aangifte hiervan doen. In dat geval zal de Bank tevens bevoegd zijn gegevens of inlichtingen aan de justitiële autoriteiten te verschaffen en indien noodzakelijk als getuige optreden in de desbetreffende strafzaak. De Bank kan ook indien daartoe opgeroepen als getuige in een strafzaak optreden indien zij van oordeel is dat dit in het belang van een gezond bank- en kredietwezen is.
2. De Bank is bevoegd, in samengestelde vorm, gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken te publiceren.
3. De Bank is in het belang van een doelmatig toezicht en de ontwikkeling van een gezond bank- en kredietwezen bevoegd kredietinstellingen mededeling te doen van getotaliseerde zeer omvangrijke kredietverlening aan een bepaalde kredietnemer door meerdere kredietinstellingen.
4. De Bank is, mits voldaan wordt aan de in artikel 46 van deze wet genoemde voorwaarden, bevoegd om bedrijfseconomische informatie omtrent een kredietinstelling aan een buitenlandse toezichthouder te verstrekken.

H. Bewaarplicht

Een kredietinstelling wordt in de onderhavige wet verplicht alles wat haar bedrijf betreft voor tenminste tien jaren te bewaren.

J. Beroep

In het Decreet Toezicht Kredietwezen was beroep opengesteld bij de President van de Republiek. Thans is gekozen voor een nieuwe werkwijze. In de onderhavige wet is beroep opengesteld in eerste instantie bij de Raad van Beroep en indien nodig ook bij de Kantonrechter.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1. In dit artikel is, ter waarborging van een uniform gebruik, ervoor gekozen om enkele voor deze wet belangrijke begrippen te definiëren. De definitie van kredietinstelling is van belang voor de reikwijdte van de ondertoezichtstelling. Hiermee wordt beoogd alle instellingen onder toezicht te plaatsen, waarvan de financiële activiteiten van invloed kunnen zijn op de monetaire stabiliteit of de soliditeit van de financiële sector. De reikwijdte van de ondertoezichtstelling, daaronder begrepen de vergunningsplicht, wordt dus primair bepaald door de definitie van het begrip kredietinstelling. Het zij opgemerkt dat het door een rechtspersoon louter verlenen van krediet die rechtspersoon niet tot een kredietinstelling in de zin van artikel 1 lid 1 onder b maakt.

De definitie van het begrip kredietinstelling is ook van toepassing op in het buitenland gevestigde kredietinstellingen die in Suriname hun bedrijf uitoefenen middels een dochtermaatschappij, bijkantoor, agentschap of blijvende vertegenwoordiging.

Artikel 2. Krachtens lid 2 van dit artikel is het verboden het bedrijf van kredietinstelling in Suriname uit te oefenen zonder voorafgaande vergunning van de Bank. Naar gelang de hoofdbedrijfsactiviteit van de rechtspersoon kan de Bank vergunning verlenen om onder andere als bank, hypotheekbank, de zgn. financieringsmaatschappij, beleggingsmaatschappij, of spaar- en kredietcoöperatiewerkzaam te zijn. Deze opsomming is niet limitatief.

Daarnaast beoogt het bepaalde in lid 4 buiten twijfel te stellen dat de Bank in het belang van de ontwikkeling en instandhouding van een

gezond bank- en kredietwezen alsook ter bescherming van de belangen van de crediteuren van een kredietinstelling ook na de vergunningverlening bevoegd is alsnog voorwaarden of beperkingen hieraan te verbinden. Deze voorwaarden en beperkingen zullen door de Bank met redenen worden omkleed.

Artikel 3. Dit artikel regelt de procedurele aspecten van een vergunningsaanvraag. Overeenkomstig de minimumvereisten voor een effectief toezicht, zet dit artikel de informatie die in de vergunningsaanvraag opgenomen moet worden, uiteen.

Ten tijde van een vergunningsaanvraag dient de kredietinstelling te beschikken over een gecertificeerde openingsbalans. Uit de openingsbalans moet onder andere blijken dat de storting op aandelen inderdaad heeft plaatsgevonden en hoe de beginpositie van de instelling eruit ziet. Dit laat onverlet dat de kredietinstelling, nadat de vergunning is verleend, jaarlijks een gecertificeerde jaarrekening moeten indienen.

Met het indienen van een ondernemingsplan, wordt beoogd de Bank in de gelegenheid te stellen om alvorens over te gaan tot het verlenen van een vergunning, zich een oordeel te vormen over enkele essentiële aspecten van de betrokken rechtspersoon. Hiermede wordt enerzijds bedoeld de levensvatbaarheid in micro-economische zin van de rechtspersoon als kredietinstelling. Anderzijds is het van belang dat de rechtspersoon beschikt over de structuur en de middelen om te kunnen voldoen aan de eisen die door het ingevolge deze wet uitgeoefend toezicht aan haar worden gesteld.

Hoewel het niet in het voornemen ligt een gedetailleerd model voor het ondernemingsplan, zoals bedoeld in lid 2 onder k, te ontwikkelen, is het van belang enkele elementen aan te geven, die een ondernemingsplan in het kader van de vergunningsprocedure zou moeten bevatten.

Uitgaande van de betekenis van de term “ondernemingsplan” dient een dergelijk stuk allereerst uiteen te zetten welke activiteiten de onderneming voornemens is te verrichten. Hierbij kan onder andere gedacht worden aan de wijze waarop gelden zullen worden aangetrokken, welke soorten uitzettingen worden beoogd, op welke wijze de administratie zal worden gevoerd en hoe de personele bezetting zal zijn.

Een essentieel onderdeel van het ondernemingsplan is voorts een prognose voor de komende drie jaar van de baten en lasten van de exploitatie van de kredietinstelling in het kader van de voorgenomen activiteiten. Niet alleen dient te worden aangetoond dat er wordt beschikt over het wettelijk vereiste beginvermogen, maar er dient ook voldoende toetsingsvermogen aanwezig te zijn om de solvabiliteit, verbonden aan de verschillende voorgenomen activiteiten, te dragen.

Benadrukt wordt dat niet beoogd wordt de Bank bij de beoordeling van het ondernemingsplan op de stoel van de kredietinstelling plaats te laten nemen. Er zal slechts marginaal worden getoetst in hoeverre de voornemens van de nieuwe kredietinstelling realiseerbaar zijn. Niettegenstaande de volledige erkenning van de ondernemingsvrijheid, zou het uit het oogpunt van de door de onderhavige wet te beschermen belangen echter onwenselijk zijn indien een vergunning zou worden verstrekt op basis van kennelijk niet reële voornemens.

Artikel 4. In dit artikel zijn gronden opgenomen op basis waarvan een vergunning door de Bank kan worden geweigerd.

Het bepaalde in lid 2 onder e van dit artikel geeft aan dat de Bank zal moeten voorkomen dat vergunning wordt verleend aan instellingen waarin personen die het beleid bepalen of mede bepalen en personen die een belangrijke mate van zeggenschap uitoefenen in de instelling, een ongewenste invloed op de instelling kunnen uitoefenen.

Onder zeggenschap wordt naast de directe, middels aandelen verbonden stemrechten, tevens verstaan de indirecte, middels bijvoorbeeld stemovereenkomsten verbonden stemrechten. Naast deze specifieke gronden voor de weigering van de vergunning is onder i een bepaling opgenomen die de toezichthouder de bevoegdheid geeft om wanneer een ruimer algemeen belang in het geding is de vergunning te weigeren. Onder het toetsingscriterium “ongewenste ontwikkeling van het bank- en kredietwezen” kunnen onder meer vallen een te grote concentratie van economische macht bij één of enkele marktpartij(en), een verstrengeling tussen bankieren en ondernemen. Voorkomen dient te worden dat financiële groepen ontstaan die qua structuur en activiteiten een te groot potentieel risico vormen voor de stabiliteit van de financiële sector.

Artikel 5. Lid 1 van dit artikel behelst het zogenaamde vier ogen principe, dat er van uitgaat dat het voor de continuïteit en een adequate bedrijfsvoering noodzakelijk is dat het dagelijks beleid van een kredietinstelling door tenminste twee bestuurders wordt gevoerd.

Er dient erop te worden gewezen dat de wettelijke verantwoordelijkheid van de Bank voor het toezicht op het bank- en kredietwezen mede inhoudt een impliciete verantwoordelijkheid voor de betrouwbaarheid van het bank- en kredietwezen. In het kader van de verlening van een vergunning voor de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling, gaat de Bank na of de dagelijkse leiding – bestaande uit tenminste twee bestuurders - van de kredietinstelling (in spe) voldoet aan een tweetal criteria: deskundigheid en betrouwbaarheid. Deskundigheid wordt afgemeten aan opleiding en ervaring in verband met de uitoefening van het bedrijf van kredietinstelling. Voor de toetsing op betrouwbaarheid beziet de Bank op grond van de voornemens en antecedenten van de betrokken personen als de belangen van de crediteuren of toekomstige crediteuren van de onder toezicht staande instellingen niet in ernstig gevaar zouden kunnen komen. De bestuurders van kredietinstellingen moeten dus aan hoge eisen voldoen. Indien zij naar het oordeel van de Bank niet deskundig of betrouwbaar zijn, zal de vergunning niet worden verleend.

Ten aanzien van het bepaalde in lid 2 van dit artikel dient opgemerkt te worden dat een kredietinstelling, die een naamloze vennootschap is een Raad van Commissarissen moet hebben. Een filiaal van een buitenlandse kredietinstelling is geen rechtspersoon en heeft geen Raad van Commissarissen. De Raad van Commissarissen van het hoofdkantoor zal als zodanig optreden voor het filiaal.

Bij een kredietinstelling die geen naamloze vennootschap is, moet het toezicht op het beheer van die rechtspersoon worden uitgeoefend door een Commissie of Raad van Toezicht. Dit orgaan, dat een op een Raad van Commissarissen gelijkende taak uitoefent, moet uit ten minste vijf leden bestaan, welke leden geen deel mogen uitmaken van het bestuur van de rechtspersoon. De artikelen met betrekking tot de Raad van Commissarissen zullen voor de toepassing van deze wet eveneens gelden voor het in lid 3 van dit artikel bedoeld orgaan.

Artikel 6. Ingevolge het Decreet Toezicht Kredietwezen eist de Bank reeds voor verscheidene soorten kredietinstellingen een bepaald minimum bedrag aan eigen vermogen alvorens zij een verklaring van geen bezwaar verkrijgen. Dit beleid dient voortgezet te worden. De hoogte en reikwijdte van het minimum bedrag aan eigen vermogen zullen door de Bank nader bij richtlijnen worden bepaald.

Artikel 7. Spaar- en kredietcoöperaties kennen leden en het is in de praktijk wenselijk gebleken voor deze instellingen een minimum aantal leden verplicht te stellen.

Artikel 9. Met lid 2 van dit artikel wordt beoogd de mogelijkheid te creëren om, indien een kredietinstelling niet of niet langer aan één of meer van de in artikel 4 lid 2 onder a tot en met i bedoelde (vergunning) vereisten voldoet, in de vorm van een aanwijzing, maatregelen te nemen, zonder dat onmiddellijk het intrekken van de vergunning van de kredietinstelling aan de orde behoeft te komen.

Het intrekken van een vergunning zou onder omstandigheden een te ingrijpend middel kunnen zijn om op te treden tegen het niet voldoen aan individuele vergunningvereisten. Zulks zou in strijd kunnen zijn met het proportionaliteitsbeginsel en zou derhalve kunnen leiden tot onevenredige schade aan de belangen van de crediteuren. Deze bepaling laat uiteraard onverlet de mogelijkheid om, indien de omstandigheden daartoe aanleiding geven, de vergunning van een kredietinstelling in te trekken wanneer niet langer aan de vergunningvereisten wordt voldaan.

Het toezicht op de door de kredietinstelling uitgeoefende activiteiten alsmede haar administratieve organisatie wordt met name in de fase na verlening van de vergunning in het kader van het normale bedrijfseconomisch toezicht uitgeoefend. Worden de terzake door de Bank gestelde vereisten niet nageleefd, dan kan de Bank gebruik maken van haar bevoegdheden, als omschreven in artikel 17.

Artikel 10. Aan de Bank is ingevolge lid 1 van dit artikel een controle mogelijkheid gegeven indien een persoon, onderneming of instelling het bedrijf van kredietinstelling uitoefent zonder een door de Bank verleende vergunning. De Bank is dan bevoegd nadere inlichtingen te vragen over de activiteiten die een vermoeden doen ontstaan dat betrokkene het bedrijf van kredietinstelling uitoefent. Er kunnen echter dringende redenen zijn die direct ingrijpen noodzakelijk maken, bijvoorbeeld als er aanwijzingen zijn dat de overtreding op grote schaal heeft plaatsgevonden of dat zich ernstige (frauduleuze) onregelmatigheden

voordoen. In die gevallen komt de verplichting om de gewenste informatie schriftelijk op te vragen en de in lid 1 genoemde termijn van een maand te vervallen.

Indien een natuurlijke persoon, onderneming of instelling activiteiten verricht zonder vergunning van de Bank, zijn zij ingevolge lid 4 van dit artikel verplicht daarmee op aanwijzing van de Bank, onmiddellijk op te houden en de in dit kader reeds verrichte handelingen ongedaan te maken door bijvoorbeeld de betreffende overeenkomsten in onderling overleg met de wederpartij te ontbinden. Hierbij kan het voorkomen dat een bepaalde overeenkomst op grond van feitelijkheden niet zonder meer kan worden ontbonden, bijvoorbeeld een kredietovereenkomst, waarbij de wederpartij, de debiteur, niet over de middelen beschikt het krediet ineens af te lossen. In een dergelijk geval moet de betrokken persoon, onderneming of instelling in overleg met de Bank respectievelijk onder toezicht van de Bank een adequate oplossing trachten te vinden. De woorden “voor zover... mogelijk” in dit lid scheppen daartoe de nodige ruimte. Op verzoek van de onderneming of instelling kan de Bank echter alsnog besluiten een vergunning als bedoeld in artikel 2 lid 1 te verlenen. De onderneming of instelling dient hierbij de procedure neergelegd in artikel 3 in acht te nemen. Aan de natuurlijke persoon is dit evenwel niet toegestaan.

Artikel 43 tweede tot en met vijfde lid van het Wetboek van Koophandel is van toepassing op de ontbinding van de vennootschap. Op grond van artikel 43, eerste lid, van het Wetboek van Koophandel is de Procureur Generaal bevoegd bij de rechter ontbinding te vorderen van een naamloze vennootschap welke werkzaam is in strijd met de goede zeden of openbare orde. Door deze bepaling is het derhalve mogelijk behalve strafrechtelijk, zie artikel 55, ook anderszins tegen een zodanige onderneming of instelling op te treden.

Artikel 11. Zoals in het algemeen deel aangegeven, kent het Decreet Toezicht Kredietwezen geen vergunningsstelsel, doch wordt er gewerkt met de afgifte van de verklaring van geen bezwaar. In de praktijk is evenwel gebleken dat de afgifte van een dergelijke verklaring restrictief geïnterpreteerd zou kunnen worden, in die zin dat de verklaring uitsluitend een toestemming inhoudt om met het verrichten van financiële activiteiten aan te vangen, waarna de verklaring is verbruikt en de kredietinstelling geen enkele vorm van toestemming van de Bank meer nodig heeft. In deze wet is dit systeem volledig verlaten en daarvoor in de plaats is het vergunningsstelsel geïntroduceerd. Door de

gekozen formuleringen staat het buiten twijfel dat een kredietinstelling de eisen van het vergunningsstelsel voortdurend dient na te leven.

In lid 1 van dit artikel worden gronden waarop de Bank de vergunning kan intrekken genoemd. De Bank kan in ernstige gevallen de vergunning onmiddellijk intrekken zonder gebruik te maken van de aanwijzingsprocedure ingevolge artikel 9 lid 2. Echter, wanneer de omstandigheden zodanig zijn dat onmiddellijke intrekking van de vergunning niet noodzakelijk is, zal de Bank doorgaans ingevolge artikel 9 lid 2 een aanwijzing geven om binnen een bepaalde termijn aan de eisen van deze wet te voldoen. Indien niet binnen de door de Bank gestelde termijn aan de aanwijzing wordt voldaan, kan de Bank de vergunning alsnog intrekken.

Artikel 12. De Bank is verantwoordelijk voor het inrichten en aanhouden van een register, waarin alle kredietinstellingen die een vergunning van de Bank hebben verkregen, worden ingeschreven. Het register zal voor een ieder ter inzage liggen bij de Bank. Door de Bank worden in de eerste helft van de maand januari van ieder jaar naar de toestand per 31 december van het voorafgaande jaar de namen van alle in het register opgenomen kredietinstellingen gepubliceerd in het Advertentieblad van de Republiek Suriname en in tenminste twee lokale dagbladen. Op deze manier kan het publiek te allen tijde nagaan of een kredietinstelling al dan niet met een vergunning opereert.

Artikel 14.

In lid 1 van dit artikel is er thans voor gekozen de voorschriften niet limitatief op te sommen. De door de Bank uit te vaardigen voorschriften kunnen ondermeer inhouden de verplichting om met een bepaalde regelmaat in een bepaalde vorm te rapporteren of het voorschrijven dat een bepaald deel van de toevertrouwde middelen in liquide vorm aanwezig moet zijn in verband met opvragingen. Voorschriften kunnen ook volgen uit arrangementen of te wel regelingen met de kredietinstellingen. Als voorbeeld van arrangementen kunnen kredietplafond en kasreserveregeling genoemd worden. Bij het voeren van open marktpolitiek kunnen andere arrangementen gemaakt worden, waaruit ook voorschriften kunnen voortvloeien

In het algemeen gedeelte van de Memorie van Toelichting is uiteengezet, dat het tot stand komen, zowel van voorschriften als van de bedrijfseconomische richtlijnen, op overleg met de betrokken kredietinstellingen moet zijn gebaseerd. Daarbij werd tevens betoogd, dat

ter bevordering van de stabiliteit in de waarde van de Surinaamse geldeenheid voor de te treffen maatregelen een speciale procedure moest worden ontworpen, teneinde de mogelijkheid te openen, dat de door de Bank bij het overleg voorgestelde maatregelen, waaromtrent géén overeenstemming kon worden verkregen, niettemin bindend zouden kunnen worden verklaard. Bovendien moest op overtreding van voorschriften, ook die waaromtrent bij overleg wél overeenstemming werd bereikt een sanctie kunnen worden toegepast. Een en ander is bewerkstelligd, doordat het tweede lid van artikel 14 de mogelijkheid opent om op de voorschriften bekrachtiging bij Staatsbesluit te kunnen bewerkstelligen. Mocht bij desbetreffende procedure de Minister van Financiën van oordeel zijn, dat hij zijn medewerking moet onthouden, dan zal zulks worden aangemerkt als een aanwijzing in de zin van artikel 24 van de Bankwet 1956.

Wanneer een Staatsbesluit als hier bedoeld, tot stand is gekomen, vallen de daarin vervatte bepalingen onder de toepassing van artikel 55 zijnde de strafbepalingen. Bij niet naleving van voorschriften waaromtrent bij overleg wel overeenstemming werd bereikt kan de Bank een renteloos deposito voorschrijven of een boeterente aan de desbetreffende kredietinstelling opleggen. Het niveau van de boeterente maakt deel uit van het arrangement dat met de kredietinstellingen wordt overeengekomen.

Het stabiliseren of herstellen van de economie is een voortdurend proces, derhalve kan aan de geldigheidsduur van de voorschriften geen tijdslimiet gegeven worden doch kan er wel sprake zijn van modificatie afhankelijk van de ontwikkelingen in de volkshuishouding.

Artikel 15. Dit artikel regelt in de eerste leden de bevoegdheid van de Bank om ter wille van een gezonde financiële bedrijfsvoering, waarbij in het bijzonder wordt gedacht aan aspecten van solvabiliteit en liquiditeit, richtlijnen te geven aan kredietinstellingen. In het decreet werden deze normen middels een rigide regiem van regels en voorschriften opgelegd. In het moderne toezicht wordt zoals eerder gesteld het accent verlegd van het geven van starre regels naar het toepassen van flexibele beleidskaders. Daarbij wordt de verantwoordelijkheid voor het risicomanagement nog explicieter bij het bestuur van individuele instellingen gelegd en wordt een grotere rol toebedeeld aan de marktwerking en transparantie. De toezichthouder richt zich in toenemende mate op het beoordelen van de interne processen.

Alvorens de richtlijnen vast te stellen is ook hier over beide aspecten overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie voorgeschreven (zie lid 3); overleg met de Minister wordt - nu geen direct landsbelang daarbij betrokken is- in dit geval niet noodzakelijk geacht. In het overleg met de aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen dan wel de representatieve organisatie kunnen verlangens en mogelijkheden van de daarin vertegenwoordigde kredietinstellingen aan de orde komen, zodat de Bank bij het vaststellen van de richtlijnen rekening kan houden met de opvattingen van de sector dienaangaande. In lid 1, wordt voorts geregeld dat, de Bank terzake de door haar te geven richtlijnen kan bepalen dat deze op geconsolideerde basis worden toegepast; met het oog daarop is in lid 2 onderdeel d opgenomen dat de Bank de reikwijdte van de consolidatie kan vast stellen. Hiermede wordt beoogd te bewerkstelligen dat de Bank uit een oogpunt van uitoefening van het toezicht kan bepalen dat ondernemingen of instellingen, die deel uitmaken van een groep waarvan een kredietinstelling aan het hoofd staat, voor het geheel in de consolidatie worden opgenomen, of evenredig worden geconsolideerd, dan wel buiten de consolidatie worden gelaten. Dit kan verschillen naar gelang de aard van de werkzaamheden van de rechtspersoon. Zo zal op basis van de huidige inzichten daaromtrent een aan het bedrijf van een kredietinstelling wezensvreemde rechtspersoon, die deel uitmaakt van de groep, met het oog op het uit te oefenen toezicht buiten de consolidatie worden gelaten, indien voldoende waarborgen aanwezig zijn tegen eventuele onderlinge financiële transacties die de solvabiliteit van de kredietinstelling zouden kunnen bedreigen. In de regel zullen kredietinstellingen en financiële instellingen, waarin door een kredietinstelling wordt deelgenomen, of die deel uitmaken van een groep waarvan een kredietinstelling aan het hoofd staat, echter wel in de consolidatie worden betrokken.

Voor de inhoud van de liquiditeitsrichtlijnen behoort het opvraagbaarheidsrisico centraal te staan.

Zowel voor de liquiditeit als voor de solvabiliteit kan de Bank de kredietinstellingen, afhankelijk van de economische omstandigheden, verplichten additionele buffers aan te houden tegenover hun activa en verplichtingen. Bedoeld profiel kan afwijken van dat van andere instellingen onder meer als uitvloeisel van het uiteenlopen van de risicograad van de activa en buitenbalansposten van een kredietinstelling.

Een tijdslimiet is voor de onderhavige bepalingen niet voorgeschreven, omdat het hier normen betreft, welke nakoming bij voortdurend als doelwit is gesteld.

De speciale procedure, die is voorzien voor de gevallen, waarin de richtlijnen niet zouden worden nageleefd, is opgenomen in artikel 17.

Artikel 16. De mogelijkheid om richtlijnen en aanbevelingen te geven inzake de administratieve organisatie – met inbegrip van de financiële administratie en de interne controle – vormt een aanvulling op de reeds bestaande waarborgen voor een adequate administratieve organisatie van kredietinstellingen. Een kredietinstelling dient over een adequate administratieve organisatie te beschikken, wil zij haar activiteiten verantwoord kunnen verrichten. Voorts wordt er op gewezen dat de externe accountant van een kredietinstelling bij zijn controle van de jaarrekening onder meer aandacht zal schenken aan de administratieve organisatie. Deze controlerende accountant kan moeilijk een goedkeurende verklaring afgeven wanneer de administratieve organisatie niet aan de gestelde eisen voldoet. Daarnaast zal bedoelde accountant de door hem geconstateerde gebreken inzake de administratieve organisatie – dat kan bijvoorbeeld de financieel administratieve of de geautomatiseerde gegevensverwerking betreffen – in de regel in de zogenaamde “management letter” vermelden.

Indien de Bank van de mogelijkheid gebruik maakt om richtlijnen en aanbevelingen op dit gebied te geven, zouden deze zich onder meer op de volgende aspecten kunnen richten. De administratieve organisatie zal allereerst dusdanig gestructureerd moeten zijn dat de kredietinstelling te allen tijde een betrouwbaar en actueel overzicht van haar rechten en verplichtingen heeft. De administratieve systemen moeten zodanig zijn ingericht dat de leiding van de kredietinstelling dagelijks kan beschikken over de bedrijfsinformatie die zij voor het voeren van het beleid behoeft. Tevens dient gewaarborgd te zijn dat rapportages als bedoeld in artikel 23 tijdig, accuraat en conform de voorschriften van de Bank kunnen worden geproduceerd. De financiële administratie dient goed toegankelijk te zijn voor de accountant belast met de certificering van de jaarrekening en/of van specifieke rapportages van de kredietinstelling aan de Bank. Een belangrijke randvoorwaarde voor het goed functioneren van een administratief systeem is dat de geautomatiseerde systemen die de kern van de administratie vormen zodanig beveiligd zijn dat de continuïteit, betrouwbaarheid en fraude bestendigheid zo goed mogelijk zijn zeker gesteld. Zo is het bijvoorbeeld van groot belang dat gezien de onderkende risico's voldoende voorzieningen zijn getroffen,

zodat de administratieve werkzaamheden met behulp van schaduwsystemen, kunnen voortgaan; ook indien het systeem voor kortere of langere tijd niet functioneert. In dit verband dient gewezen te worden op de vergaande afhankelijkheid van kredietinstellingen van geautomatiseerde gegevensverwerking. Niet uitsluitend voor het verrichten van administratieve functies, maar ook voor operationele en commerciële activiteiten en deelname aan het interbancaire verkeer. Een goede interne controle dient er met name op gericht te zijn om binnen de instelling de kwaliteit van de (financiële) administratie te bewaken. Er dient sprake te zijn van een adequate scheiding van administratieve en operationele functies. Er dienen duidelijke administratieve procedures te zijn vastgesteld en er dient over de naleving daarvan systematisch gewaakt te worden. De organisatie en regelgeving binnen de kredietinstelling dienen gericht te zijn op het voorkomen van ongeoorloofde handelingen.

Door de Bank zijn in het belang van een goede reputatie van de financiële sector van Suriname, met inachtneming van de verplichtingen voortvloeiende uit de ratificatie door Suriname van het Verdrag van Wenen en de aanbevelingen van de Financial Action Task Force (FATF) en de Caribbean Financial Action Task Force (CFATF), op 14 november 1996 reeds richtlijnen uitgevaardigd voor het tegengaan van money laundering en het financieren van terroristische activiteiten. Deze richtlijnen waren neergelegd in een Gentlemen's' Agreement tussen de Bank en de commerciële banken.

Thans beschikt Suriname over de nodige wetgeving met betrekking tot het bestrijden van money laundering. De wetgever heeft het, gelet op de aanbevelingen van het F.A.T.F., noodzakelijk geacht om de bevoegdheid van de Bank om richtlijnen te verstrekken inzake de bestrijding van money laundering en de financiering van terrorisme in de onderhavige wet vast te leggen. De in dit kader door de Bank te geven richtlijnen zullen dienen als ondersteuning van de Surinaamse wetgeving op dit stuk.

Tenslotte moet worden gesteld dat het toezicht als bedoeld in dit artikel een meer kwalitatief karakter zal hebben dan het meer op kwantitatieve gegevens gebaseerde toezicht op solvabiliteit en liquiditeit.

Artikel 17. Indien de Bank van oordeel is dat door welke ontwikkeling dan ook de liquiditeit of solvabiliteit van een kredietinstelling gevaar loopt of dreigt te lopen, vestigt de Bank daarop de aandacht van de betrokken kredietinstelling en verzoekt de betrokken kredietinstelling tevens de nodige maatregelen te nemen of een door de Bank

voorgeschreven gedragslijn te volgen. Ingevolge lid 2 wordt de mogelijkheid tot een ondercuratelestelling geïntroduceerd. Deze “stille curatele” wordt niet openbaar gemaakt, omdat de situatie alsnog kan worden verholpen. Het is in dit verband duidelijk dat de “stille curatele” geen rechtsgevolgen voor derden kan hebben.

Het bepaalde in lid 3 is ingevoerd voor die gevallen waarin de problemen bij een kredietinstelling groter blijken te zijn dan aanvankelijk vermoed werd en deze situatie snel blijkt te verslechteren. In deze gevallen is het niet verantwoord kostbare tijd te verliezen door het volgen van een procedure waarbij een verzoek met een daaraan verbonden tijdslimiet dient te worden gedaan, alvorens te kunnen overgaan tot een ondercuratelestelling. Voor die gevallen is het wenselijk geacht om de Bank de bevoegdheid te geven om ook zonder inachtneming van termijnen de maatregelen in het kader van de “stille curatele” te treffen. De criteria op grond waarvan de Bank van deze bevoegdheid gebruik kan maken, sluiten aan bij die van lid 1 van dit artikel. Gelet op de zwaarte van deze onmiddellijke bevoegdheid is hieraan toegevoegd het vereiste dat er zich bij de betreffende kredietinstelling een ontwikkeling moet voordoen, die noodzaakt tot onverwijld ingrijpen. In geval een dergelijke situatie zich niet voordoet, dient de Bank de procedure, omschreven in de eerste twee leden van dit artikel te volgen.

Artikel 18. Dit artikel handelt over de toetsing van de integriteit van bestuurders, directie, leden van het toezichthoudend orgaan en de houders van een gekwalificeerde deelneming van een kredietinstelling. Bij toetsing van de integriteit zal onder andere rekening worden gehouden met diverse aspecten, namelijk smetteloze antecedenten ten aanzien van het strafrechtelijke – en financieel aspect, deskundigheid en bekwaamheid als ook ethische normen.

De financiële gezondheid van de kredietinstelling wordt in belangrijke mate bepaald door de kwaliteiten van en de betrokkenheid van bestuurders, directie en het toezichthoudend orgaan van de organisatie. In de praktijk blijkt dan ook dat wanneer niet aan de basis voorwaarden wordt voldaan, de financiële gezondheid van de instelling ernstig risico kan lopen.

In lid 2 van dit artikel zijn wettelijke ontslaggronden vervat. De wet voorziet in dit lid dat deze sleutelpersonen onverwijld door de kredietinstelling zullen worden ontslagen, indien zij niet of niet langer voldoen aan de vereisten en verplichtingen die deze wet hen oplegt.

De ingevolge lid 4 van dit artikel uit te vaardigen richtlijnen zullen ondermeer inhouden het stellen van regels betrekking hebbende op een Governance-Code inzake goed bestuur.

Artikel 19. In het eerste lid van dit artikel zijn limitatief een aantal handelingen opgesomd waartoe aan het toezicht onderworpen kredietinstellingen niet mogen overgaan, zonder voorafgaande toestemming van de Bank. Door deze handelingen kunnen de belangen der crediteuren ernstig worden geschaad. Door duurzame deelneming in of fusie met een andere kredietinstelling kan voorts het structurele evenwicht in het bankwezen worden verstoord. De Bank kan weigeren de verlangde toestemming te verlenen, wanneer de beoogde handeling in strijd zou zijn met een gezond bank- en kredietwezen, dan wel met een gezond bankbeleid.

Ingevolge lid 3 kan de Bank als voorwaarde aan het verlenen van de toestemming om een persoon te benoemen die direct of indirect bij de beleidsvoering van de kredietinstelling betrokken is, stellen dat hij moet aftreden, indien in de praktijk blijkt dat hij niet bekwaam is.

Artikel 20. Dit artikel bevat bepalingen omtrent het verkrijgen van toestemming ingeval een natuurlijke- of rechtspersoon een gekwalificeerde deelneming in een kredietinstelling houdt, danwel wil verwerven of vergroten, alsmede ingeval die natuurlijke- of rechtspersoon op grond van een dergelijke deelneming enige zeggenschap in die kredietinstelling wil uitoefenen. De toestemming, bedoeld in de leden 1,3 en 5 kan door de Bank worden geweigerd indien er sprake zou kunnen zijn van bedreiging van een gezond bankbeleid of een gezonde ontwikkeling van het kredietwezen.

Lid 2 vanditartikel bevateen verbod tot deelname in een kredietinstelling welke de 20 procent van het geplaatst aandelenkapitaal van een kredietinstelling te boven gaat. Hiervoor is gekozen teneinde ongewenste machtsconcentratie binnen de kredietinstelling tegen te gaan.

Van deze bepaling kan de Bank in bijzondere omstandigheden afwijken. Onder bijzondere omstandigheden kan onder andere worden verstaan de deelneming van de Staat Suriname in het aandelenkapitaal van een kredietinstelling. De wetgever heeft erkend dat de Staat, uit hoofde van haar bijzondere functie, het noodzakelijk kan achten om een speciale kredietinstelling op te richten en over te gaan tot het verlenen van diensten waarin de private sector niet of onvoldoende voorziet. Ook kunnen als bijzondere omstandigheden worden aangemerkt die gevallen

waarin een buitenlandse kredietinstelling een dochtermaatschappij in Suriname zou willen oprichten.

Ingevolge lid 3 zal een ieder die bij de inwerkingtreding van de wet reeds een gekwalificeerde deelneming bezit, verplicht zijn toestemming van de Bank te vragen om deze deelneming te mogen houden. De Bank beslist of de aandeelhouder zijn gekwalificeerde deelneming mag houden dan wel moet reduceren of afbouwen. Voor het reduceren of afbouwen van een gekwalificeerde deelneming is in dit kader een termijn gesteld die maximaal 3 jaren mag duren.

Artikel 22. Met de opname van lid 1 van dit artikel wordt door de wetgever beoogd transparantie te bewerkstelligen in de eigendomsstructuur van kredietinstellingen in Suriname. Internationaal wordt mede in het kader van “Corporate Governance” en de bestrijding en aanpak van money laundering, als regel gesteld dat de identiteit van de aandeelhouders van kredietinstellingen bekend moet zijn. In de onderhavige wet is een afbouwperiode van drie jaren opgenomen, waarbinnen alle aandelen van een kredietinstelling die aan toonder luiden, dienen te zijn omgezet in aandelen op naam. Iedere kredietinstelling is verplicht een register van aandeelhouders aan te houden. Het register dient tenminste te bevatten de naam, het adres, de nationaliteit van de aandeelhouders en het percentage aandelen dat zij bezitten. Indien het een rechtspersoon betreft de plaats van vestiging.

Artikel 23. De Bank is ingevolge lid 2 van dit artikel bevoegd van een oud-bestuurder van een kredietinstelling ook die inlichtingen te vragen die niet direct binnen de kredietinstelling te vinden zijn, maar die ter kennis zijn gekomen van de oud-bestuurder bij de uitoefening van zijn taak binnen de kredietinstelling. Deze gegevens kunnen noodzakelijk zijn bij de uitvoering van de taak van de Bank.

Artikel 26. Lid 3 van dit artikel geeft aan dat een kredietinstelling verplicht is bij de opdracht aan een externe accountant deze te machtigen op eigen initiatief de voor het toezicht relevante informatie aan de Bank te doen toekomen. Onder a worden de onder normale omstandigheden te verschaffen periodieke gegevens van algemene aard geregeld. Daarnaast wordt onder b aan de externe accountant de verplichting opgelegd om indien hem omstandigheden bekend worden, die de afgifte van een goedkeurende verklaring bij de jaarrekening of de periodiek bij de Bank in te dienen staten in gevaar zouden kunnen brengen, uit eigen beweging, na de opdrachtgevende kredietinstelling hiervan in kennis te hebben

gesteld, de Bank daarvan onverwijld op de hoogte te stellen. Onder het begrip “omstandigheden” dienen ook feiten begrepen te worden van waaruit een materiële negatieve invloed uitgaat op de financiële status van de betrokken kredietinstelling. Voorts kan de Bank onder c mondelinge toelichting van de accountant op de aan haar toegezonden stukken eisen.

Artikel 27. Dit artikel verplicht de kredietinstellingen om periodiek actuele gegevens over hun vermogenspositie en risicoprofiel te publiceren volgens een door de Bank vastgesteld model. Hierdoor wordt de informatie in de jaarverslagen van de kredietinstellingen toegankelijk gemaakt voor het publiek, hetgeen de transparantie van de kredietinstellingen zal bevorderen. Dit zal een positieve uitwerking hebben op kredietinstellingen die een gezond risicomangement voeren, terwijl er consequenties zullen zijn voor die kredietinstellingen die het daarmee niet zo nauw nemen. De Bank kan ontheffing van deze publicatieplicht verlenen aan die kredietinstellingen waarvan het belang en risico voor de financiële sector beperkt is.

Artikel 29. Tot een essentieel onderdeel van het toezicht behoort de mogelijkheid om bij een kredietinstelling ter plekke nader onderzoek te verrichten. Dit artikel legt de continuering van reeds bestaande bevoegdheden van de Bank vast, zij het dat de reikwijdte enigszins is uitgebreid. De essentie is dat de Bank bij de kredietinstellingen een algehele inspectie kan uitvoeren, zo dikwijls als zij zulks nodig acht. Een dergelijk instrument draagt in diverse opzichten bij aan de adequate uitoefening van het toezicht. Zo stelt het de Bank in de gelegenheid om erop toe te zien of een kredietinstelling haar werkzaamheden verricht op een wijze die niet strijdig is met de door de Bank uitgevaardigde richtlijnen en voorschriften. Daarnaast is het een adequaat instrument om de toepassing van de richtlijnen en voorschriften in de praktijk, waar nodig, nader toe te lichten en op die manier erop toe te zien en te bevorderen dat de richtlijnen en voorschriften uniform worden geïnterpreteerd. Voorts zal de aanwezigheid ter plekke de Bank een beter inzicht verschaffen in de bestaande administratieve organisatie en interne controleprocedures van de kredietinstellingen.

Een van de bevoegdheden uit hoofde van dit artikel betreft het opvragen van alle informatie aanwezig bij elke directeur, commissaris, externe accountant of een werknemer van een kredietinstelling. Voor alle duidelijkheid zij opgemerkt dat natuurlijke personen, alsmede alle rechtspersonen die geen kredietinstelling zijn, maar waarvan de Bank

vermoedt dat hij of zij informatie over een onder toezicht staande kredietinstelling onder zich hebben, eveneens vallen onder de reikwijdte van dit artikel. Te denken valt aan o.a. administratiekantoren, boekhouders, accountants en advocaten. De Bank is ingevolge de leden 1,2 en 4 tevens bevoegd inspecties uit te voeren bij elke kredietinstelling, holdingmaatschappij, dochtermaatschappij of andere gelieerde onderneming van de kredietinstelling. De verkregen informatie en de resultaten van de uitgevoerde inspecties zullen in het algemeen onder meer dienen om de financiële conditie en activiteiten van de instelling na te gaan en het effect van het bedrijfsmanagement en de financiële relaties tussen de kredietinstelling en haar gelieerde ondernemingen. De Bank kan zich bij de onderzoeken laten bijstaan door een externe accountant of andere deskundige dan wel het onderzoek geheel door een externe accountant of andere deskundige laten uitvoeren.

Artikel 30. In het kader van de toenemende internationalisering van de financiële dienstverlening beoogt de wetgever middels dit artikel de mogelijkheid van “crossborder supervision” te creëren. Dit is geheel in lijn met de “Core Principles” van Basel. Hierdoor kunnen medewerkers van buitenlandse toezichthouders met toestemming en onder voorwaarden van de Bank, hun bedrijfseconomisch toezicht op filialen en dochtermaatschappijen van kredietinstellingen die onder hun toezicht vallen, hier te lande uitoefenen. Wellicht ten overvloede zij opgemerkt dat deze medewerkers ook vallen onder de werkingssfeer van artikel 45, dat de geheimhoudingsplicht regelt.

Artikel 31. Dit artikel geeft een aantal specifieke omstandigheden aan op grond waarvan de Bank een bijzonder onderzoek kan uitvoeren. Hiermee wordt de mogelijkheid tot nader onderzoek geopend door middel van waarnemingen. De kosten van dergelijke inspecties kunnen door de Bank in rekening worden gebracht aan de desbetreffende kredietinstelling.

Artikel 32. Dit artikel verplicht een kredietinstelling een besluit, waarbij de kredietinstelling overgaat tot ontbinding of liquidatie van haar bedrijf schriftelijk aan de Bank mede te delen. In het kader van het door de Bank te voeren beleid dient bij de uitvoering van een dergelijke beslissing de nodige zorgvuldigheid te worden betracht teneinde schokeffecten in het bank- en kredietwezen te voorkomen. Dit is ook de reden dat de uitvoering van het besluit tot liquidatie onder toezicht en met inachtneming van de aanwijzingen van de Bank dient te geschieden

Artikel 33. Indien een door de Bank ten aanzien van een kredietinstelling getroffen maatregel geen effect heeft, dan wel de financiële toestand van een kredietinstelling zodanig is, dat geen heil te verwachten is van een stille curatele ingevolge artikel 17 lid 2, zal de Bank de vergunning van de betrokken kredietinstelling intrekken. De internationale ervaringen hebben het inzicht opgeleverd, dat het in het belang van de schuldeisers is dat alsdan geen liquidatie plaatsvindt volgens de regels van het normale faillissementsrecht. De schuldeisers van een kredietinstelling zijn er namelijk niet altijd bij gebaat dat hun overeenkomsten zoveel mogelijk in stand blijven door overdrachten van de rechten en verplichtingen aan andere financiële instellingen. Daarom is in deze wet gekozen voor een bijzondere liquidatieprocedure, krachtens welke de door de Kantonrechter aangewezen bewindvoerders zorg dragen voor de vereffening van het vermogen van de instelling. De toepasbaarheid van die noodregeling wordt verzekerd door de bewoordingen van artikel 33, lid 1, op grond waarvan het uitspreken van het faillissement van een kredietinstelling kan worden voorkomen door de Bank. Het intrekken van de vergunning heeft afwikkeling van het bedrijf tot gevolg. Beschikt de kredietinstelling over voldoende middelen, dan zal de afwikkeling door de instelling zelf binnen een door de Bank te bepalen termijn geschieden; zie in dit kader artikel 32. Indien echter het belang van de gezamenlijke schuldeisers zulks vereist, kan volgens artikel 34 lid 1 juncto lid 6 de Kantonrechter op verzoek van de Bank, bewindvoerders benoemen en deze machtigen om tot vereffening van het geheel of een gedeelte van de onderneming over te gaan, dan wel tot overdracht van het totaal of een deel van de portefeuille.

Om in dat verband slagvaardig te kunnen optreden wordt voorzien in een speciale procedure van afwikkeling. Dit brengt met zich mee dat de belangen van rekeninghouders en derdebelanghebbenden op een zorgvuldigere wijze kunnen worden behartigd.

Artikel 34. Naast de in artikel 10 opgenomen mogelijkheden om op te treden tegen personen, ondernemingen of instellingen die het bedrijf van kredietinstelling uitoefenen zonder vergunning van de Bank, is in lid 2 van dit artikel tevens de mogelijkheid gecreëerd dat, indien de instelling haar verplichtingen niet of slechts ten dele kan nakomen, de Kantonrechter op verzoek van de Bank de noodregeling kan uitspreken. De Bank zal vanwege het spoedeisend karakter van dit verzoek, dit ook zo voorleggen aan de Kantonrechter. Dit in het belang van de gezamenlijke schuldeisers.

Artikel 35. Bij het vonnis waarin de noodregeling wordt uitgesproken, benoemt de Kantonrechter één of meer bewindvoerders, die daarna bij uitsluiting alle bevoegdheden van de kredietinstelling zullen uitoefenen. De Bank zal derhalve niet direct bij het beheer van de in nood verkerende kredietinstelling worden betrokken, omdat het voor de Bank een te grote belasting zou vormen om, naast haar normale bedrijfsvoering, de afwikkeling van het faillissement van een kredietinstelling te behartigen. Aangezien zij bovendien daarmee in directe concurrentie met andere kredietinstellingen zou kunnen treden, zou haar neutrale positie tegenover die kredietinstellingen in gevaar gebracht kunnen worden. Derhalve is voorzien in een bewindvoering bij de desbetreffende kredietinstelling door personen die zijn benoemd door de Kantonrechter, desgewenst op voordracht van de Bank. De taken en bevoegdheden van deze bewindvoerders worden in dit artikel geregeld. De organen van de desbetreffende kredietinstelling moeten vanzelfsprekend de bewindvoerders alle medewerking verlenen. Tot het opleggen van de verplichting daartoe strekt het tweede lid.

Artikel 36. Het eerste lid van dit artikel geeft de Kantonrechter de mogelijkheid ter beveiliging van de belangen van de schuldeisers bij beschikking voorschriften te geven.

Artikel 38. In dit artikel zijn bijzondere bevoegdheden van de bewindvoerders geregeld. Zo wordt in het tweede lid de mogelijkheid van wijziging van de rechten van een kredietinstelling en van haar concurrente schuldeisers beschreven. Daaronder wordt tevens overdracht van een gedeelte of van het geheel van het bedrijf van een instelling zonder medewerking van de crediteuren verstaan.

Voorts wordt in het eerste lid expliciet voorzien in de mogelijkheid van de algehele of gedeeltelijke liquidatie van een instelling, nadat een machtiging is verkregen bij of krachtens beschikking van de Kantonrechter.

Artikel 39. In het eerste lid van dit artikel is de mogelijkheid voor bewindvoerders neergelegd om uitkeringen te doen ter zake van vorderingen op de desbetreffende kredietinstelling. Daarbij moeten de bewindvoerders nagaan, of het doen van deze uitkeringen, gelet op de liquiditeitspositie van de kredietinstelling, verantwoord is. In de daarop volgende leden is de, bij het doen van deze uitkeringen, te volgen procedure geregeld.

Artikel 40. Alleen indien de balans van de litigieuze kredietinstelling een vermogenstekort aanwijst, kan de Kantonrechter deze kredietinstelling in staat van faillissement verklaren, ook al heeft zij niet opgehouden te betalen. De noodregeling gaat dan over in faillissement.

Artikel 43. Het van toepassing verklaren van de noodregeling op een in financiële nood verkerende kredietinstelling door de Kantonrechter in eerste aanleg of overdracht van de verbintenissen van de desbetreffende kredietinstelling door de bewindvoerders in het kader van de noodregeling, dient geen langdurige zaak te zijn. Het belang van de crediteuren, de stabiliteit van de Surinaamse dollar en het herstel van het vertrouwen in de bancaire sector brengen met zich mee dat, indien tegen vonnissen van de Kantonrechter in eerste aanleg beroep wordt aangetekend, die actie in ieder geval niet mag leiden tot een ontoelaatbare vertraging van de door de Bank c.q. de bewindvoerders noodzakelijk geachte maatregel. Om die reden is in dit artikel uitdrukkelijk opgenomen dat hoger beroep geen schorsende werking heeft.

Artikel 44. Binnen twee jaren, na de overgangsfase zoals genoemd in artikel 57, zal een depositobeschermingssysteem ingevoerd worden. De tegoeden van de rekeninghouders zullen tot een bij wet vast te stellen maximum worden gegarandeerd

Artikel 45. Het personeel van de Bank, degene die de Bank aanwijst om bepaalde taken te verrichten, en ook de Bank zelf, als instelling, heeft een geheim- houdingsplicht ten aanzien van de gegevens en inlichtingen, die bij de uitvoering van deze wet worden verkregen.

De Bank heeft de bevoegdheid aangifte te doen van een vermoeden van een strafbaar feit. In dat geval is de Bank tevens bevoegd vertrouwelijke gegevens en inlichtingen aan de justitie mede te delen. Zoals in het algemeen deel reeds vermeld is, is deze bevoegdheid één van de uitzonderingen die op voornoemde geheimhoudingsplicht bestaat.

Ten behoeve van haar kwartaal- en jaarrapportages kan de Bank in samengestelde vorm gegevens en inlichtingen verkregen bij de vervulling van haar toezichthoudende taken, publiceren. Deze bepaling is tevens een uitzondering op voornoemde geheimhoudingsplicht.

Artikel 51. De formulering van de uitzondering in lid 1 van dit artikel (“... tenzij ...”) brengt duidelijk tot uiting dat bij het publiek elke verwarring moet worden vermeden ten aanzien van de aard van de rechtspersoon die het woord “bank” of vertalingen daarvan gebruikt in haar naam of bij de uitoefening van haar bedrijf. In dit verband moet met name worden gedacht aan bijvoorbeeld een trust- of een holdingsmaatschappij die niet als kredietinstelling in de zin van deze wet wordt beschouwd. Wel zijn naamsaanduidingen denkbaar waarin het woord “bank” voorkomt zonder dat vorenbedoelde misvatting bij het publiek onstaat, zoals “bloedbank”. Op deze naamsaanduidingen heeft het onderhavige verbod geen betrekking.

Artikel 52. Dit artikel beoogt enerzijds ordening te brengen en anderzijds beoogt zij het publiek te beschermen. Het accent wordt hierbij meer gelegd op het zich wenden tot het publiek voor bedrijfsmatig aantrekken en uitzetten van financiële middelen. Dergelijke activiteiten zullen niet buiten het toezichtskader van deze wet mogelijk zijn.

Artikel 54. Het is belangrijk dat een kredietinstelling of persoon beroep kan instellen tegen de beslissingen van de Bank, waarbij een onafhankelijke en een neutrale toetsing van de beslissingen van de Bank zijn gewaarborgd. Dit artikel geeft de procedure aan voor beroep ingevolge deze wet.

Artikel 55. Voor wat betreft de strafbaarstelling van een rechtspersoon heeft er bij S.B. 2002 no. 68 een uitbreiding plaatsgevonden van artikel 76 van het Wetboek van Strafrecht. Deze uitbreiding houdt in dat indien een misdrijf of een overtreding is begaan door een rechtspersoon, de strafvervolgning wordt ingesteld en de straffen worden uitgesproken, hetzij tegen de rechtspersoon, hetzij tegen degene die tot het feit opdracht gegeven hebben of die feitelijke leiding hebben gehad bij het verboden handelen of nalaten, hetzij tegen beiden tezamen.

Artikel 56. Voor een adequaat en effectief toezicht is onder meer vereist dat de Bank tijdig en zo volledig mogelijk wordt geïnformeerd door kredietinstellingen. Ervaringen uit het verleden hebben geleerd dat dit niet altijd het geval is en ondanks herhaalde verzoeken de betreffende kredietinstellingen in gebreke blijven. Een voorbeeld hiervan is het verstrekken van maandstaten en rapportages door kredietinstellingen. Dit artikel is dan ook opgenomen in deze wet teneinde de tijdige of

onmiddellijke nakoming van de bepalingen bij of krachtens deze wet gesteld enigszins te garanderen.

Het instrument van administratieve boete, waarvan zowel een preventieve- als repressieve werking zal uitgaan, zal de Bank in staat stellen de in overtreding zijnde kredietinstelling effectief en doeltreffend aan te pakken. Het opleggen van een administratieve boete is met voldoende waarborgen omgeven. Zo zal de hoogte van de diverse boeten vastgesteld worden bijbeschikking.

Tevens wordt voorzien in hersteltermijnen, waarschuwing vooraf dat bij in gebreke blijven een boete kan worden opgelegd en uiteraard een beroepsmogelijkheid.

Artikel 57. In dit artikel wordt een voorziening getroffen voor de overgang van de oude naar de nieuwewettelijke regeling. Gekozen is voor een systeem waarbij de verklaring van geen bezwaar van de bestaande kredietinstellingen wordt geconverteerd in een vergunning voor het uitoefenen van het bedrijf van kredietinstelling. De vergunning van de Minister van Handel en Industrie komt hiermede te vervallen. Op basis van deze wet kan de Bank voorwaarden verbinden en een termijn stellen waarbinnen aan de voorwaarden moet zijn voldaan.

Er zijn minimum eisen waaraan een kredietinstelling ingevolge deze wet moet voldoen. Bestaande kredietinstellingen, welke niet aan de gestelde voorwaarden en eisen voldoen, wordt een bepaalde termijn gegund om te voldoen aan de bepalingen van onderhavigewet. Dit om te voorkomen dat een bestaande kredietinstelling haar bedrijf continueert zonder zich aan te passen aan de bepalingen van deze wet.

Paramaribo, 22 november 2011,

DESIRÉ D. BOUTERSE.